

SOUTH-AFRICAN-PUBLIC-LEAFLET
30 MAY 1950

INDIAN OPINION

Founded by
MAHATMA GANDHI
IN 1903.

No. 21—Vol. XLVIII

FRIDAY, 26TH MAY, 1950.

Registered at the G.P.O. as a Newspaper.
PRICE: FOUR PENCE

PRAYER

Thou hast given us to live.

Let us uphold this honour with all our strength and will;

For Thy glory rests upon the glory that we are.

Therefore in Thy name we oppose the power that would plant its banner upon our soul.

Let us know that Thy light grows dim in the heart that bears its insult of bondage,

That the life, when it becomes feeble, timidly yields Thy throne to untruth,

For weakness is the traitor who betrays our soul.

Let this be our prayer to Thee—

Give us power to resist pleasure where it enslaves us,

To lift our sorrow up to Thee as the summer holds its midday Sun,

Make us strong that our worship may flower in love, and bear fruit in work.

Make us strong that we may not insult the weak and the fallen;

That we may hold our love high where all things around us are wooing the dust.

They fight and kill for self-love, giving it Thy name,

They fight for hunger that thrives on brothers' flesh,

They fight against Thine anger and die.

But let us stand firm and suffer with strength

For the True, for the Good, for the Eternal in man,

For Thy Kingdom which is in the union of hearts,

For the Freedom which is of the Soul.

—RABINDRANATH TAGORE.

JAYBEE SILK HOUSE

(FORMERLY THE JAPAN BAZAAR)
JOHANNESBURG'S FAMOUS SAREE HOUSE

45" Wide COLOURED GEORGETTE. Superior Quality. In following shades: Pink, Salmon, Saxe, Royal, White, Emerald, Red, Purple, Wine, Maroon, Black, Orange, Lemon, Petunia. Yd. 7/11. Ideal for Sarees.

45" SUEDE SILK. White, Pink, Sky. Per yd. 7/11.

JUST ARRIVED! 45" wide TINSEL GEORGETTE. All Shades. Per yd. 15/- SAMPLES ON REQUEST.

FOR BLOUSES SWISS EMBROIDERED GEORGETTE, 36" per yd. 12/6.

MEN'S PURE SILK SHIRTS.
Cream. Collar Attached. All Sizes. 27/3 each.

VELVET. 44" Chenile Georgette in all latest Shades Suitable For Sarees. Per yd. 22/6

EMBROIDERED GEORGETTE SAREES. In all leading shades. Now reduced to £4/10/0. each.

EMBROIDERED SUEDE SILK SAREES. Attractive Embroidery. Special price £4/4/0. each.

GEORGETTE JARI WORK SAREES, with attractive wide borders in all shades. Reduced to £6/10/0. each.

GEORGETTE HEAVY JARI WORK SAREES, with Jari work borders in all shades. £12/12/0. each.

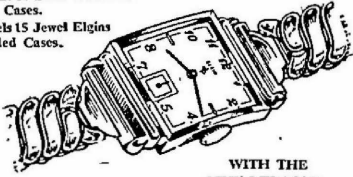
FANCY TINSEL SAREE BORDERS In Latest Designs & Colourings 8 yds. to a piece From 25/- To 50/- per piece.

SAREES
★ Printed Voile Sarees. In Latest Designs. Pink, White & Blue Ground. 5 yds. lengths. 25/- each 6 yds. lengths. 30/- each

Phone 33-6229. ——— 39a MARKET STREET, JOHANNESBURG. ——— P. O. Box 5169

ELGIN

21 Jewel Lord Elgin and 17 Jewel Elgin De Luxe in Solid Gold and Gold Filled Cases. Latest models 15 Jewel Elgins in Gold Filled Cases.

WITH THE NEW MIRACLE DURA-POWER MAINSPRING.

ADVANCE 1950 MODELS

KATZ & LOURIE LTD.

COR. BLOFF & MARKET STS., JOHANNESBURG

BONES WANTED

We Pay £7 PER TON F.O.R. your Station or Siding

BAGS RETURNED RAILAGE PAID!

For Full Particulars write to:

THE BULL BRAND FERTILIZERS LTD.

SARNIA, NATAL.

Kasturba Gandhi Memorial Number

Copies of Kasturba Gandhi Memorial Number can be had at this office at 1s. 3d. including postage.

'Indian Opinion' Phoenix, Natal.

Are You a subscriber of 'Indian Opinion' if not, Why not?

PHONE 33-2651
MASTER BROS.
 Manufacturers of Ladies and Girls
 Straw and Felt Hats
 Wholesale Merchants and Direct Importers.
**House For Keen
 Cash Prices.**
 33 West Street, JOHANNESBURG.

માસ્ટર બ્રદર્સ
 હોલસેલ મરચાંદારો એન્ડ ડાયરેક્ટ ઇમ્પોર્ટર્સ.
 રેશમી તેમજ મુતરાકી કાપડ, વુલન રબ્સ, પ્લાસ્ટિક્સ—ગેબી બાબતો
 માટે ભાત ભાતના માલ—તેમજ ક્રેપડીઈન બ્લોરનેટ સાડીઓ
 વીગેરે માટે હમારે લાં પ્રથમ તપાસ
 કરવા બલામણ્ય છે.
 ૩૩ વેસ્ટ સ્ટ્રીટ,
 જોહાનિસબર્ગ
 ફોન
 ૩૩-૨૬૫૧

Cable & Tel. Add.: "HARGYAN". Phone 21429.
P. HARGOVAN & CO.
 (PTY.) LTD.
 WHOLESALE MERCHANTS
 AND IMPORTERS.
 P. O. BOX 1250.
 15 & 17, Cross Street,
 DURBAN.

M. J. PATEL
 INTERNATIONAL SPORTS COMPANY
 Importers & Exporters & General
 Commission Agents
 10 Peking Road, Kowloon, HONG KONG.
**Special attention is paid
 to indent orders**
 Write To Us For Further Particulars.

HANNON'S DETECTIVE AGENCY (PTY.) LTD.
 MANAGING DIRECTOR: O. HANNON, seventeen years Royal Irish
 Constabulary and Criminal Investigation Department, S. A. Police.
 Manager: MINDEN PLUMLEY, ex Hendon Police College and Crimi-
 nal Investigation Department, New Scotland Yard, London.
 Criminal, Commercial and Matrimonial Investigations Carried Out
 In Strictest Confidence.
 11/12 Pastors Chambers, Jeppe Street; P.O. Box 5199, Johannesburg.
 Phone:—Office: 22-7771. After hours: 24-4544.

HEADACHES QUICKLY RELIEVED
 BY TAKING
 TYSONO BRAND (PAIN-CURE) HEADACHE POWDERS
 FROM YOUR CHEMIST at 9A, 1/6, 2/6 and 4/6; or POST FREE 1/- 0/0
 ERNEST TYSON, CHEMIST, TOLLGATE, DURBAN 1499

THE NEW INDIA ASSURANCE COMPANY LIMITED.

Life, Fire, Motor Car, Motor Lorry,
 Motor Bus, Plate Glass, Workmen's
 Compensation, Etc. Etc.

Natal Office:
 "NATVAR MANSION"
 74, Victoria Street,
 DURBAN.
 Telephone 25845. P. O. Box 1610.
 Tel. Add: "RUSTOMJEE"
 Durban.

Transvaal Office:
 ROOMS NO. 12 & 13,
 BARKLY ARCADE,
 Digoal Street,
 JOHANNESBURG
 Telephone 33-4478
 Tel. Add: "RUSTOMJEE"
 JOHANNESBURG.

JALBOHY RUSTOMJEE
 Principal Representative For The Union Of South Africa.

B. I. S. N. Co. Ltd.

Announce the re-introduction of direct calls at Karachi, S.S. Karanja due 30th June. Sailing for Bombay via Karachi on 5th July.

Passengers must conform with the Vaccination and Yellow Fever inoculation requirements and obtain certificates from their nearest District Surgeon. Inoculation by and certificates from private Medical Practitioners will not be accepted.

FARES : DURBAN TO BOMBAY

First Class	single	without food	£66-0-0
Second "	"	"	45-0-0
Inter-Class	"	"	30-0-0
Unberthed (Deck)	without food		18-15-0

Muslim Special Food £10-17-6 Ordinary Food £4-15-0
Hindu Special Food £10-0-0 Ordinary Food £4-2-0

Bookings for 1st, 2nd, Inter-Class and Unberthed (Deck) can be effected by communication with us by telegram or letters.

For further particulars apply to—

SHAIK HIMED & SONS [PTY] LTD.

390 PINE STREET — — DURBAN.

શરખતે-ફોલાદ

પુન! તાજું તંદુરસ્ત પુન!!

શરખતે-ફોલાદ આ દવા તાજાં પુનને ખબરને છે. આ દવા પેટમ વર્તાવ તાજુ પુન પેદા કરે છે. શરીરના દરેક ભાગને તાકત આપે છે. પાચન શક્તિ સુધારે છે, અને લુપ્ત ખુબ લગાડે છે. મરદાઇ શક્તિમાં વધારો કરે છે. લીવરની ખરાબીને તરતજ મટાડે છે. વાયુ-એસ થવે તરતજ આટકાવે છે, છાતીની જલન ખાટા એકકારને તાજુ કરે છે, અને તાજુ લોહી પેદા કરે છે.

આ દવા હાથ પગ અને શરીરની ચુસ્ત નયખાઈને તરતજ દુર કરી નવું ભેમ લાવી ચ્હેરાને તેજસ્વી બનાવે છે. ઓરત મરદ અને બાળકો માટે આ દવા એક સરખી ઉપોગી છે. આ એક લાભવાળુ જનરલ ટોનીક છે.

એક ખોંતલ શરખતે-ફોલાદની કીમત રૂ. ૧૨-૬ મળવાનું ટેકાણુ : —

Unan Health Institute,

P. O. Box 1169,

DURBAN.

DUFF'S ROAD TOWNSHIP.

Good road, ½ acre Lots are selling fast in this lovely area within easy rail transport of Durban, 10 miles from City Hall. Buy now and save.

ALSO FOR SALE:

The homestead, containing 8 rooms, 2 bathrooms (one white tiled) small office, hot water system, wide verandahs. With kitchen block of 3 rooms suitable for conversion to 6 rooms, and detached rooms. £3,500. Also offered, separately or together, cottage and various outbuildings.

ALL ON EASY TERMS

Voysey, Boshoff

&

Co. (Pty.) Ltd.

291, Smith Street,

Phone 28954

Tear off here and post to

VOYSEY, BOSHOFF & CO. (PTY.) LTD.,
291, Smith Street, Durban.

I am interested in the Duff's Road sites and would like to have a plan of the Township. (Please print)

NAME.....

ADDRESS.....

ધી ન્યુ દિલ-ખુશ સ્વીટ માર્ટ

વેન્યુઝ: મહાસીઈ લાક્ષ્મીબાઈ ઠાકોરવાલા.

દરેક ભાતની મીઠાઈઓ, ચોખ્ખા પીની તેમજ ચોખા ચેવા, મસાલાથી અને બનાવીએ છીએ.

અમારું વખણાએજી સુરતી લુચું સેવન, મમરા, બાંડીઆ, ભઈઆ, પાવુરા વિગેરે દરદેજ તાલ બનાવીએ છીએ.

પાર્ટી વીથેરે માટે ચોટા પ્રમાણમાં મીઠાઈ એકદ પ્રમાણે ઢુંક વખતમાં બનાવી આપીશું.

PHONE 33-6575. P. O. BOX 3680.

THE NEW DIL-KHUSH SWEET MART,
34 President Street Corner Diagonal St., Johannesburg

ફરનીચર! ફરનીચર! ફરનીચર!!!

વેલરૂમ સુદ, ઠાઈનાઈરૂમ સુદ, વેલરૂમ, હેસલિંગ એરડ સાઈડ બોડ એક્સિસ ડેસ્ક, લુક ડેસ, ટેબલ, તાલન કોફાચત લાવે ખરીદી સકશે. ભવે પધારી લાભ લેવા સુકશે નાહ.

—વોલકમ, ટેબલ અને કીચન ડરેક્ટર—

ને હમણી દેખેજ નીચે તઈયાર થાય છે. તેને સ્કોટ હમેજ તઈયાર રહે છે. માત વેલક લાવેના પ્રાઈસ લીસ્ટ મ'ખાવે અને વેપાર આમન વધારો.

L. MISTRY

51 BREE STREET, BURGERSDORP, J'BURG
PHONE 33-4691. BOX 2526.

INDIAN OPINION

Founded by
MAHATMA GANDHI
IN 1903

No. 21—VOL.—XLVIII.

FRIDAY, 26TH MAY, 1950

Registered at the G.P.O. as a Newspaper
Price: FOUR PENCE

Indian Opinion

FRIDAY, 26TH MAY, 1950

The Truth Shall Make You Free

"I held it Truth with him
who sings,
"To one clear Harp on divers
Strings."

THE most pressing question of the hour is that of Unity; survival and recovery of lost ground, on the one hand, or separateness, hostility and disintegration on the other.

It is a question that Mankind throughout the civilised world is being called upon to answer; Mankind, individually and Mankind which collectively; forms those larger units we call nations.

The worlds most advanced thinkers have come to realise that the Apartheid or Separatist ideology is born of Selfishness and Ignorance, and that the only hope of extricating ourselves from the morass into which mistaking that ideology for real constructive civilisation has plunged us, lies in abandoning it, retracing our steps, and following the path that leads to Unity.

The conviction is gaining ground that the notion that power politics and the art of prostituting language to conceal thoughts and disguise intentions called diplomacy are the one way by which nations can ensure self-preservation and real greatness, is no better than a delusion and a snare. Untruth doesn't become a virtue because it is practised under the cloak of patriotism which, all too often is

but an inflated egotism and passion for self-glorification.

A healthy civilisation necessarily requires that jealousy, covetousness, enmity and strife be replaced by harmonious co-operation and by truthfulness and straightforwardness in human relationships. Such a civilisation is possible only if rooted in and constructed on right ethics; if right ethics, that is righteousness, is made the essential and ruling factor in planning and conduct. This in turn necessitates what, technically, is called Right Knowledge, i.e. an understanding of what Man, himself, really is, and of the way, he must follow to achieve real progress and secure the fullest possible measure of real happiness.

To prescribe for mankind's ills without such knowledge is as unscientific as would be that of a medical practitioner who prescribed for his patient while yet unable to diagnose the nature of his patient's sickness.

While it is true that different individuals interpret happiness differently, and that what constitutes happiness to one may mean misery to another, it is nevertheless equally true that the search for happiness is the motivating force in the life of, virtually, everybody.

Now, the tragedy of life is—and it is the root cause

of all our miseries—that we seek for happiness in the wrong direction, in satisfying the desires and appetites of the most ignoble elements in our nature. We seek it along the path of selfishness of self-indulgence, of possessions, of glorification of the little, temporary, perishable personality—self of us instead of in the permanent and everlasting. Grasping the shadow, we lose the substance.

Whereas real growth is synonymous with expansion, with unfolding and expressing the highest within us, selfishness results in contraction. The difference is that of "having life more abundantly" on the one hand, and life narrowed, cramped and shrivelled up on the other.

There is a Science of the Soul and that science has produced its Doctors or Experts who, in their unselfish desire to help mankind, have given us simple and explicit directions as to how Right Life should be lived and worthwhile lasting happiness attained.

They emphasise that all the diversity throughout Nature's several Kingdoms is but the One life, manifesting thus and thus; that Unity is the essential fact of Nature's Manyness. They assure us that the Universe is ruled by Law, and that as far as Mankind is concerned "there is a Law that moves to righteousness, which, Man, being endowed with reason and a measure of free will, he must learn and obey. According to them, Man approximates towards wholeness—to achieve which

is his destiny—according as he transcends partners. His perfection is conditional upon his overcoming his imperfections. He "rises on stepping-stones of his dead selves, to higher things." He must renounce "the heresy of separateness" "Forgetting self, the Universal grows 'I'". Growth, real progress, consists then in sacrificing the lower to the higher; the exacting little separate personality—1 to the One, All-Self in which we all of us live move and have our being.

In the light of the foregoing, it will be seen that the injunction of the Xian Master to "love thy neighbour as thyself" and "to do unto others as you would have them do unto you," is not a mere sentimental word of advice, but a command founded upon a Rule of Law that determines that Action and Reaction are equal and opposite. That Law ordains that as we sow, so we must reap. It is as inescapable as any other of Nature's immutable laws. Thus, Man is seen to be the master of his own fate; his trials and tribulations warning lessons by which he may shape his future conduct. He has to outgrow his ignorance and to become wise; to perceive that Man cannot live unto himself alone; to conquer his selfish impulses and practise altruism; to do all this because these things are part and parcel of Right Life. In short, he has to learn that defiance or disregard of the Law regarding Right Conduct doesn't pay.

Now, it is sometimes contended that individuals are but (innocent) creatures of the system under which they live, whereas the truth is that it is the individuals who jointly and severally are responsible for the creation of the system.

We get the rulers, priests and environmental conditions generally, that we deserve. Since a nation, like a society, is but an aggregation of individuals the majority of whom share a sort of group consciousness that is, whose ideas of right and wrong and outlook on life generally, are fundamentally the same, the "system" is but an expression of their own character. They find themselves conditioned by the system, but like the silkworm in the cocoon, it is the system of their own creation. It is axiomatic that an A1 state, or society cannot be formed with a C3 people; that the all-important factor is Character, and that the character of its constituents will determine the character of the State.

No one of us, then, can divert himself of some measure of responsibility for the evil and unhappy conditions under which we labour. Whoever was responsible for the advertisement,

"Wanted reformers who firstly will reform themselves," was possessed of much wisdom.

The Evils Of Segregation

WE have just had occasion to pay a visit to some of the places in Johannesburg and its surroundings, where non-Europeans are allowed to trade and to reside. These places are known as "Locations" or "Bazaars." The Benoni Indian Location, the Boksburg Indian Location, the Germiston Asiatic Bazaar and the quarters in which non-Europeans reside and trade

in Newclare, we found to be the worst of all. Within the last fifteen years Johannesburg has made wonderful strides both economically and industrially. The City has vastly expanded and is still fast expanding. Much labour and money is being expended to beautify it. But the areas in which the non-Europeans live are exactly the same as they were fifteen years ago. If anything, they have woefully deteriorated and are still deteriorating. How these places can in any sense be considered fit for human habitation amazes us. All these places we have mentioned appeared to be veritable plague spots, places where crime is produced and thrives. They are all within the municipal boundaries and yet how they can be so utterly criminally neglected by municipalities, composed of civilised men and women, in respect of provision of roads, lighting, sanitation and other primary necessities of life, simply shocks our intelligence. There is little to be said about the sense of the people who are able to live in those abominable conditions, but what should one say about the sense of those who have the administration of the law in their hands and of those who are privileged with the rights to entrust them with authority—those who have the right to vote; what should one say about the health authorities; about the medical practitioners, who frequently visit these places in the course of their professional duties or even the Medical Board. It is a reflection on all of them and on all who claim to be civilised.

We have found in these places streets with no roads to speak of, pools of water standing here and there in the middle of the roads which are allowed to dry in the course of time by the heat of the sun. For want of drainage, mud and filth accumulates all around the rottenly constructed buildings. One has to be careful at every step one takes lest one's clean shoes get soiled. There are hardly any rubbish bins to be seen and so the roads are littered with pieces of paper and all sorts of rubbish. It is difficult for one with clean habits to keep one's person or home clean in the circumstances that prevail there. The Boksburg and the Germiston locations are about the worst. Sunshine is the only blessing the people who dwell in those places have. If they did not have that

it is difficult to imagine how they could have lived.

Besides these difficulties these places are far away from the centre of the town and police protection, we were told, was very inadequate. No police could be had for long after even a murder had taken place, let alone lesser crimes. Cases of theft, loot, kidnapping of persons and torturing them until ransom was extorted from them are not a rare occurrence in some of these places and the police are woefully slow in tracing the culprits, and where they have been caught red-handed, they have still managed to go scot free.

This is the tale of woes of the people who are thrown by the authorities to rot in segregated areas. The reason why they cannot do much by themselves to improve their condition in these places, we are told, is, because they have no security of tenure. They do not know when they may be thrown out of those places and dumped elsewhere, or when they may have to leave of their own accord, since a gradual process is at work to deprive them of all the existing sources of income. These are the fruits of segregation and the aim of the Group Areas Bill is not to eradicate the evils we have described but to accentuate them and make life for the dwellers therein more miserable.

It has been most distressing to us to note that whilst we are crying about the ill-treatment we suffer at the hands of the authorities we are far from being guiltless in our treatment of our own kith and kin. For instance, we were utterly shocked to see some of the places in the heart of the City of Johannesburg, owned by the wealthiest members of our community, where tenants have been housed in conditions which are not only unfit for human habitation but in which no decent civilised people with sufficient means would think of keeping even their animals. Indeed we have seen stables which are far better than these places. And tenants, being at the mercy of the landlords, have just to tolerate these conditions without a murmur. What is more surprising is the negligence of the Department of Health and Sanitation in performing their duty. Surely their duty is to bring such landlords to book. But while there is, on the one hand, a criminal lack of enforcement of the existing laws in

the interest of health and sanitation of the people, there are, on the other, harsh measures being adopted, which tend, not only to bring disquiet and discontent among the people but to degrade; rather than elevate, their moral, social, educational and economic standard. This is surely not the way of any good and civilised government. Nevertheless, we, who cry against the ills we suffer at the hands of the Government, need to be more mindful of our duties to our own brethren. We cannot ask for or deserve to get what we are not prepared to concede to others.

Group Areas Bill

ACCORDING to the political correspondent of the "Natal Mercury," the second reading of the Group Areas Bill is to be introduced in the House of Assembly on Monday, and the Government proposes to apply the guillotine to the debate on it. The Bill will be sponsored by the Minister of the Interior, Dr. T. E. Donges.

As we have already stated, the Bill is so complicated that it baffles even a legal mind to know fully its implications. What then to speak of the layman, who will be affected by the Bill. It will come to him as a bolt from the blue and he will not know what has happened. Hardly any time has been given to the public to study the Bill and to express its own considered opinion on it and to make the necessary representations to the Government. It should not be forgotten too that the Bill will very largely affect the vast majority of the people of the Union, who are voteless and, therefore, voiceless. If this country is governed on democratic lines, as it is claimed to be, the Government should be more reasonable. As it is, it would appear to be utterly callous and unconcerned about the repercussions of the step it is about to take, and we need hardly mention, that they will be very grave indeed. Things may seem quiet on the surface, but if Dr. Donges we only to enter the hearts of the people he would see quite a different picture. History has taught us that Hitler's methods do not pay, and let the Government be warned in time that they will not pay in the present case either. These words are uttered in no spirit of a veiled threat. They

come from a heart that aches to see peace and goodwill in this country among all races. We fully endorse the following words from the leading article of the 'Natal Mercury' dated May 25:

"If it (the Bill) does reach the Statute Book the country can expect to see racial confusion thrice confounded—a situation created that will be infinitely more exasperating and productive of ill-feeling than conditions which today are admittedly not ideal. If ever there was a measure which demanded the closest thought of all parties in the House, touching as it does in a most revolutionary fashion the social and economic structure of

the population, the Group Areas Bill is pre-eminently in that category. There can be no justification for the inherent haste with which the Government are determined to carry the Bill into law. It is a measure which the country should be given adequate time to study and discuss and upon which, the various racial groups affected should be afforded the opportunity of expressing their views. It could well be allowed to stand over until the next session of Parliament by which time responsible persons will have been able to make their views known. But if Dr. Dinges has his way the cause of freedom will have received yet another crippling blow."

partial, or unequal, treatment as between different races, since Europeans were given the right to use every portion of the train whereas the non-Europeans could not, and it was only the latter who could be punished criminally. It was the duty of the Courts to hold the scales evenly between the different classes of the community and to declare invalid any practice which, in the absence of the authority of an Act of Parliament, resulted in partial or unequal treatment between different sections of the community. The Court further held that the Railways Act 36 of 1922, did not authorise such partiality, but that the State had provided a railway service for all its citizens irrespective of race.

Referring to the above decision the Minister of Transport, Mr. P. O. Sauer, is reported by Sapa, Capetown, to have said that the existing regulations for the application of apartheid on the Capetown suburban railway services would remain unaltered and persons who contravened those regulations would be prosecuted as before. "The judgment of the Appellate Division in no way affects the statutory enactments at present in force," he said.

African Congress Resolution

A National day of protest as first step in its campaign against the Unlawful organisations Bill, now before Parliament, has been called by an emergency meeting of the Executive of the African National Congress. The Executive, which met in Johannesburg suggested that "on this day, to mark their general dissatisfaction with the position in this country, the African people should refrain from going to work, and regard this day as a day of mourning for all those Africans who lost their lives in the 'struggle for liberation.'" The date on which this protest will be held will be announced later. The executive says that from a study of the provisions of the Bill it is satisfied that it is primarily directed against the Africans and other oppressed people, and is designed to frustrate all their attempts to work for the fulfilment of their legitimate demands and aspirations. "The Bill is a further example of the determination of the White people of this country to keep the African

people in permanent subordination. "The African National Congress is resolved to oppose this and other measures of a similar nature by all means at its disposal."

Crime In South Africa

The figures recently published of crime in South Africa during the first two months of this year would go to show that a greater percentage of crimes, calculated on the bases of population figures, were committed by Europeans. Of the total of 171,721 convictions 129,424 were Natives and 21,245 were Europeans. Of the total of 129,424 Native convictions 29,629 were convictions under the pass laws, which should really not be considered a crime at all. It should be remembered that the population of the Natives is four times that of the Europeans. We do not wish in any way to defend our own community but since a finger of scorn is always pointed at the non-Europeans in general, who are dubbed as being unfit to claim equality with the Europeans, the non-Europeans can at least feel contented, without being over-proud, that their moral standard is after all not so low as to render them fit only to be treated, as indeed they are being treated, as outcasts by the ruling race.

Boycott Propaganda Against Indians

The following is an English version of a circular in Afrikaans which was being distributed last week in Brits, a town near Pretoria, Transvaal:

THE PUBLIC OF BRITS!
ARE YOU SPENDING YOUR
MONEY AT THE WHITE SHOP?
NO, INDIAN. THEN GO AND
SEEK WORK FOR YOUR CHILD
WHERE YOU SPEND !!!
REMEMBER!

THERE ARE HUNDREDS OF
THOUSANDS OF WHITES IN
SOUTH AFRICA WHO ONLY
BUY FROM THE WHITES AND
STILL THEY ARE WELL OFF!
ARE YOU ONE OF THEM?

[Note: Is this propaganda any better than Communist propaganda? Will the Unlawful Organisation Bill apply to these propagandists? If, not Why not???—Ed. I.O.]

NOTES

Round Table Conference

According to the political Correspondent of the 'Natal Witness' no decision has yet been taken in regard to the country where the round table conference between the Union, India and Pakistan will be held, nor about the date of the conference. According to messages from Pakistan, the round table conference will not be held either in Pakistan or in India and it is thought that the talks will be held in a neutral country. Indications in Capetown are that the conference will not be held in Lourenco Marques or anywhere else in Africa. The three countries are not agreed on the date for the round table conference but attempts are now being made to find an acceptable date. Indications are that the conference will not be held for another two or three months.

Commenting on this the 'Natal Witness' writes:

"It is unfortunate, to say the least, that there should be such prolonged delay in settling the by no means complicated questions of where and when the round table conference between the Union, Pakistan and India shall meet; It is not easy to imagine what difficulties these questions should present, and suspicion inevitably rises that one or more of the parties has some interest in delaying the conference. It is to be hoped for the sake of future good relations between the three countries concerned that the Union Government is not deliberately holding up matters until the Group Areas Bill has become law. No exaggerated hopes can be entertained that the conference—if indeed it ever meets—will effect any permanent settlement of the questions which it will discuss,

But the racial situation in South Africa has so many disquieting features, and its effects on the Union's relations with the outer world are so marked, that we can ill afford to neglect any opportunity of improving our relations with India and Pakistan."

Is it not perhaps too late in the day now to talk of improving South Africa's relations with India and Pakistan? Indications are that South Africa is not at all desirous of establishing any relations at all with India and Pakistan. It would appear that she does not mind breaking all relations with the two countries.

Minister Over-Rules Appeal Court's Ruling

The Appeal Court at Bloemfontein held last Monday that the Railway apartheid regulations are invalid. The Court allowed the appeal of Abdullah Eshaam Abdurahman against his conviction in the Capetown Magistrate's Court under the regulations. Abdurahman was a member of the train apartheid resistance committee formed at Capetown in August, 1948, to resist apartheid on trains. He was convicted of contravening Section 36, paragraph B of Act 22 of 1916, read with Regulation 20 of the General Railway Regulations, in that on September 5, 1948, he induced a number of Coloured people, Natives and Indians to enter coaches which had been reserved for Europeans only. This system of reservation was introduced on August 16, 1948, on some of the Cape suburban lines. An appeal by Abdurahman had been dismissed by the Cape Provincial Division. Allowing the appeal, the Appellate Division held that as the regulations in the present case made a reservation in favour of Europeans only, it resulted in a

HOW (NOT) TO WIN FRIENDS AND INFLUENCE PEOPLE

We reproduce below the following leading article appearing in the 'Rand Daily Mail' dated May 16, which speaks for itself:

MRS. MARGARET BALLINGER, the member for Cape Eastern, may expect a somewhat curt reply to the question she proposes to ask the Prime Minister in Parliament on Friday. But we can answer it for her now. The proposals contained in the Group Areas Bill do run counter to all the principles of the United Nations Charter. So do the proposals for removing Coloured voters from the electoral roll, and other apartheid measures which are in the offing. The fact is that the Government of South Africa and UNO hold diametrically opposed views on the rights of human beings who are non-Europeans.

It will be for the lawyers to argue whether a member of UNO can, while still a member of that organisation, accept the principles embodied in the Charter but legislate on entirely contradictory lines. What we are concerned with is the present Government's odd sense of diplomacy.

It must be remembered that it is barely two months since the Union, at the behest of UNO, held tripartite talks in Cape Town with delegations from the Governments of India and Pakistan. Shortly before these delegations arrived Mr. H. G. Lawrence was told in Parliament that a comment he made, which need not be repeated, might lead to strained relations between the Union and these Eastern members of the Commonwealth. After that everybody was on his best behaviour and the communique which was issued after the meeting said: "The discussions took place in a cordial and sympathetic atmosphere and were animated by a sincere desire to restore and develop friendly relations between the three countries." It was agreed to hold a round-table conference to explore ways and means of settling the Indian question in the Union. This round-table conference was to be held before the end of 1950. The delegates from the East left in an atmosphere of goodwill, and the Government, in one of its first diplomatic ventures, seemed to have achieved a measure of success.

But the delegations had barely left our shores when there were rumours that Dr. Malan proposed to introduce legislation that would define the areas in which Asiatics and other non-Europeans might live. On April 24 the very Minister who had led the South

African delegation in those "cordial" talks with the Indian delegates, introduced the Group Areas Bill, the severity of which has startled even members of the Nationalist Party. And now, in spite of an official request from Pakistan that the Bill should be delayed, it is reported that the Government intends to press on with it this session. This is how the South African Government shows its "sincere desire to restore and develop friendly relations between the three countries."

Could there be a more glaring example of diplomatic ineptitude? At the moment the eyes of the whole world are on South Africa, for her dispute with UNO is about to be heard by the International Court. The Government

chooses this precise moment to introduce its medieval legislation. It is as though our Cabinet said: "We have done what UNO told us to do. We have held the talks. Now let's kick the coolies in the er . . . dhoti." And this they have proceeded to do to such good effect that their new Bill has been described as a measure "designed to humiliate, degrade and economically suppress non-white South Africans to a degree that will reduce them to a state of serfdom and slavery." What hope is there for the round-table conference after that?

Diplomacy of this description, if it can be called diplomacy, will do more than involve us in acrimonious disputes with India and Pakistan. It will earn us the still deeper distrust of the civilised world. But Dr. Malan seems not to care what the United Nations may say as long as the voters of Padsonderwater are happy.

THE APPOINTED DAY

(A MESSAGE TO THE PRESS FROM NEW DELHI, AUGUST 15, 1947)

[The following is one of a series of lectures given by Pandit Nehru, immediately after the attainment of independence of India. The speeches are very inspiring and we hope the reader will find them interesting.]

THE appointed day has come—the day appointed by destiny, and India stands forth again after long slumber and struggle, awake, vital, free and independent. The past clings on us still in some measure and we have to do much before we redeem the pledges we have so often taken. Yet the turning point is past, history begins anew for us, the history which we shall live and act and others will write about.

It is a fateful moment for us in India, for all Asia and for the world. A new star rises, the star of freedom in the East, a new hope comes into being, a vision long cherished materialises. May the star never set and that hope never be destroyed!

We rejoice in that freedom, even though clouds surround us, and many of our people are sorrow-stricken and difficult problems encompass us. But freedom brings responsibilities and burdens and we have to face them in the spirit of a free and disciplined people.

On this day our first thoughts go to the architect of this freedom, the Father of our Nation, who, embodying the old spirit of India, held aloft the torch of freedom and lighted up the darkness that surrounded us. We have often been unworthy followers of his and have strayed from his message, but not only

Pandit Nehru and Mr. Jinnah

we but succeeding generations will remember this message and bear the imprint in their hearts of this great son of India, magnificent in his faith and strength and courage and humility. We shall never allow that torch of freedom to be blown out, however high the wind or stormy the tempest.

Our next thoughts must be of the unknown volunteers and soldiers of freedom who, without praise or reward, have served India even unto death.

We think also of our brothers and sisters who have been cut off from us by political boundaries and who unhappily cannot share at present in the freedom that

has come. They are of us and will remain of us whatever may happen and we shall be sharers in their good and ill fortune alike.

The future beckons to us. Whither do we go and what shall be our endeavour? To bring freedom and opportunity to the common man, to the peasants and workers of India; to fight and end poverty and ignorance and disease; to build up a prosperous democratic and progressive nation, and to create social, economic and political institutions which will ensure justice and fullness of life to every man and woman.

We have hard work ahead. There is no resting for anyone of us till we redeem our pledge in full, till we make all the people of India what destiny intended them to be. We are citizens of a great country, on the verge of bold advance, and we have to live up to that high standard. All of us, whatever religion we may belong, are equally the children of India with equal rights, privileges and obligations. We cannot encourage communalism or narrow-mindedness, for no nation can be great whose people are narrow in thought or in action.

To the nations and peoples of the world we send greetings and pledge ourselves to co-operate with them in furthering peace, freedom and democracy.

And to India, our much-loved Motherland, the ancient, the eternal, the ever-new, we pay our reverent homage and we bind ourselves afresh to her service.—
Jai Hind.

[Next week—"The Light Has Gone Out."]

Cuticura

**ANTISEPTIC
OINTMENT**

You will find this world-famous antiseptic Ointment invaluable for cuts, pimples, heat rash, chafing and other irritations of the skin and scalp. It also alays inflammation and brings speedy relief and comfort to sore, tired feet.

Comforts aching FEET!

557

JOHANNESBURG INDIAN SOCIAL WELFARE ASSOCIATION

MRS. A. W. Hoernle, Chairman of the Johannesburg Indian Social Welfare Association, in her report of the year ending December, 1949 which has just been published states:

When one travels in South Africa, or when one talks to visitors to this country who have motored or flown over the Union, the abiding impression left on the mind is one of great distances and vast empty spaces. And yet in this City of Johannesburg there is a constant cry of no available land. No land for the urgent needs, the necessary needs of the community. We are told that the Municipality has agreed in principle to establish a Day Nursery for Indian children but no suitable land can be found on which to build this Day Nursery. There is great need for further primary schools for Indian children, but no land can be found within reasonable prices on which to build such schools. Most serious of all, and an indictment on all who are in control of the well-being of the people of this city, is the lack of housing for Indian families, and the serious restriction of possible sites on which houses for Indians can be built. In June of 1949 the Town Clerk wrote to our Association saying, among other things, that "the Council is fully aware that the Asiatics are living in overcrowded conditions and that their opportunities for acquiring properties wherein to reside are very restricted." The Manager of the Non-European Affairs Department, we were told, was preparing a full report on all relevant features of the problem, and the City Engineer, was preparing a contour survey of the farm, Diepkloof, which was being considered as a possible housing area for Indians, but to date, nothing concrete has occurred and the housing conditions of our Indian families constitute a grave menace to their health and well-being. We are glad of the co-operation of the Regional Committee of the S.A. Institute of Race Relations in our attempt to get housing for our families, but the spirit of willingness and enterprise really to tackle the housing situation of all our Non-European peoples seems lacking so far as one can see, among those who should be responsible for providing worthy living conditions among all sections of our population.

Anxious Times

The Indians are living through anxious times. It is all the more pleasant to be able to record the appreciative co-operation of all sections of the Indian community in the work of the Association. Funds are hard to come by, and the main burden of collecting them still falls on the Chairman

and Miss Katz, but there is no doubt about the friendliness and the appreciativeness of members of the Indian community for the work that is being done among them. We hope, year by year, that Indian women will come forward to take up this work for their community, but we realise that, with the long tradition of seclusion of Indian women within the joint family, it will be a slow process.

Last year, for the first time, we applied for and were granted a street collection, and here, indeed the young Indian women did enter keenly on the task of collecting funds both from schools and from the Indian public.

Miss Katz continues indefatigable in her work in the homes and among the families of the Indian community. It is she who exhorts them to have their babies immunised against diphtheria, it is she who encourages mothers to use modern methods in bringing up their children, letting light and air into their homes, getting their children to school, and in every way striving to make the Indian mothers aware of all that the community offers in helping their children to adjust themselves to the difficult circumstances of modern life.

Mentally Retarded Children

The Association is fully alive to all the needs of the deviate adults and children in the Indian community and no effort is spared to make the best possible provisions for these people, but for the mentally retarded children there is still no proper provision in the Transvaal and it is understandable that these old people who have lived all their lives in the Transvaal resist being sent to Natal where there are institutions for aged Indians. It is a constant problem to know how best to deal with some of these old people who are scarcely in a proper condition to tend for themselves. In all, 3,786 visits were paid to Indian homes during the year.

"We regret very deeply the illness of Dr. Altschul to whom our clinic owes so much. She takes the deepest interest in the families that visit us and gives up many a Sunday morning to do special immunisation visits." The value of this clinic, both to the Indian community and to the city as a whole, cannot be exaggerated. Hundreds of children have been vaccinated against small-pox, hundreds have been immunised against diphtheria. In all 1,186 cases have received attention, and we owe our grateful thanks to Dr. Attaoullah, Dr. Lurie and Dr.

Altschul for enabling us to carry on this very necessary service right through the year.

There was fear of a serious small-pox outbreak at one time during the year, and nine children were left orphans in tragic circumstances when their mothers died of small-pox; but gradually the Indian community is learning that this disease can be prevented, and year by year they are co-operating more in immunisation measures.

It is hard to express the debt of gratitude the Indian children owe to Dr. Grunthal. Were it not for his visits to this clinic there would be no preventive work available in the city for Indian children. In all 2,324 pupils were attended to at the clinic.

"Our Association has once more been made an Approved Agency for three years, which means that the Department of Social Welfare has expressed its satisfaction with the standards of work both in the office and in the field. As an Approved Agency, children in need of care can be placed under our supervision by the Commissioner for Child Welfare. Whenever we place children in foster care our social worker keeps a constant watch over them, and where necessary help the foster parents with extra clothes or other necessities for the children; for the grant paid by the Government by no means covers the subsistence of the children.

Problems Of Indian Community

Besides the regular work in the clinics, and under the Children's Act, the Association has tried to be helpful in many of the problems of the Indian community. We have tried to get playing fields for the children. The John Ware Park in Fordsburg was cleared of buildings several years ago, but nothing has been done to make it an attractive playing ground for children. The Municipality has told us that there are no funds available.

We have appealed to the Baragwanath Hospital for a shelter for visitors to the hospital who have to wait for long periods for a bus. We have asked that visiting times and transport times be more closely correlated for it is a long way for relatives and friends from the city to go to visit patients in this hospital.

We have called attention from time to time to the need for cleanliness in the streets of the overcrowded areas in the city, and it is pleasant to record that the city cleansing department responds to such calls with special cleansing

gangs. Obviously where so many people live in congested areas, very special provisions are necessary to keep the streets and yards wholesome.

We should not like to contemplate losing our affiliation with the S.A. Institute of Race Relations. Their secretariat acts as our secretariat, and their treasurer looks after our accounts. It is a most beneficial arrangement for us and we are grateful indeed for the careful and friendly way in which they look after our interests. So, too, our affiliation with the Johannesburg Child Welfare Society is beneficial to us. This year the special Our Children's Day Committee has agreed that it is only right that collections made by the children in the Indian Schools should accrue to the Indian work, and this committee has agreed to hand over these funds to our Association. Fifty per cent. of this money will, of course, go to the S.A. National Council for Child Welfare, but henceforth the other fifty per cent. will be available for the work of our Association. We are also, of course, affiliated to our own National Council for Child Welfare and share in the discussions of the Non-European Standing Committee of that Council. We are represented on the Transvaal Cripple Care Association and the Association for the Non-European, and value this co-operation very much. We also appreciate our association with the National War Memorial Health Foundation, and are very glad to have the Rev. L. du Manoir on our Executive Committee representing this Foundation.

It is a pleasure to record the sympathetic hearing we always get from the Child Welfare Commissioner and the friendly advice and explanations from his staff. The same is true of the staff of the Social Welfare Department. It is a great comfort to know that one is always welcome and always sympathetically received when information is wanted or explanations are called for. With all the Departments of the Municipal Council we co-operate very well also, but it is necessary to record that it has seemed as though the cold hand of stagnation has hampered any really obvious forward movements for the betterment of the general living conditions of our Non-European peoples. For the good of the whole country we fervently hope that soon a optimistic spirit will prevail and that in courage and confidence we, as a community, will go forward to apply our knowledge to the health and social needs of all sections of South African people,

DR. DONGES EXPLAINS MAIN PURPOSE OF THE GROUP AREAS

THE main purpose of the establishment of group areas is two fold, says an explanatory memorandum of the Group Area Bill which was tabled in the House of Assembly on Monday by the Minister of the Interior, Dr T. E. Donges.

First, says the memorandum, the purpose is to bring persons of the same racial origin together for purposes of ownership and occupation of fixed property and so to reduce to a minimum racial points of contact and therefore, racial friction.

Second, the purpose is to permit each racial group to develop along its own lines according to language, culture, and religion, and to give members of the Native and Coloured groups an opportunity under proper guidance ultimately to assume responsibility for their own local government.

A review of the history of the four Provinces of the Union, both before and after the date of Union will show that for about 70 years or more there has been a strong desire among the White section of the population to live apart from the Native and Coloured inhabitants of the country, says the memorandum.

This desire has been particularly strong in Natal, the Orange Free State and the Transvaal. By way of petition and evidence before commissions of inquiry, and in other ways, much representation has been made since about 1885 to various Governments in the Transvaal to provide areas apart from the White residential areas

where Natives and Coloured people could live.

In the Orange Free State this representation took place in the early seventies and in Natal has taken place since 1884.

The Bill envisages the division of the population of the Union, as in the case of the Population Registration Bill, into three main racial groups, mainly White, Native and coloured, with the provision that the Native and Coloured groups may each be sub-divided further. While the definition of the racial groups is of a general nature in the Population Registration Bill, the definition of these groups in the Group Areas Bill is more specific.

The provisions of the Bill, when it becomes law, will come into operation by a series of proclamations by the Governor-General says the memorandum.

The first will be those provisions dealing with the establishment of the Land Tenure Advisory Board and the appointment of inspectors. The other provisions of the Bill can then become operative in the Transvaal and Natal by one or two proclamations. Special provision has been made to apply the law to the Cape Province by proclamation issued at different times and for different areas.

The Acts at present in force in the Transvaal and Natal are amended or repealed in accordance with the extent to which the provisions of the Bill will apply, and eventually all the provisions of the Acts enumerated in the first and second schedules will be repealed.

Flying Officer H. C. Sehgal of the Indian Air Force has won the Clarkson Trophy for "aerobatics and forced landing" while undergoing the Instructors' Course at the R.A.F. Central Flying School in the United Kingdom. This is the second time in succession that this coveted trophy has been won by an Indian pilot. F/O Sehgal joined the I.A.F. in 1944, two years after graduating from the Government College, Lahore. While under training at the I.A.F. Advantage Flying School, Ambala, he was adjudged the best pilot of the course and was awarded a silver "Spitfire."

The Socialist Trade Union Organisation Hind Mazdoor Sabha in a resolution passed recently has appealed to the Working class to give effective support to the Delhi Agreement on minorities. At their annual session in Hyderabad which concluded the same day the Organisation also decided to send a goodwill mission to Pakistan to establish closer contact with Labour organisations there. The Sabha has decided to affiliate itself to an International Confederation of free Trade Unions—rival body to the Communist-dominated World Federation of trade Unions.

Joint tour of some of the affected areas in East Pakistan is to be undertaken next month by India's Minister of State for Information & Broadcasting, R. R. Diwaker, and Pakistan Minister for Interior, Khwaja Shahabuddin. Similar tour of East Pakistan would be undertaken shortly by Prr Ali Mohammed Rashidi, President of Pakistan Newspaper Editors Conference, and Tushar Kanti Ghosh, Editor, Amrit Bazar Patrika, Calcutta.

Dr. G. C. Taylor of United States Geological Survey arrived in Calcutta on a study tour of underground water conditions in different parts of India.

The Agra University decided to establish a Chair for the study of Philosophy and teachings of Mahatma Gandhi. The University has drawn up a scheme by which optional paper in Gandhian philosophy will be introduced in M.A. examination (philosophy).

Production of electricity in India has increased by 20 per cent during past two and half years. This was made possible by installation of 120,000 KW additional capacity power plant.

In Uttar Pradesh, a girl has been selected by the Public Service Commission for appointment in the U.P. Civil (Executive) Service probably for the first time, although she stands 15th in order of merit. She is Miss Savitri Devi Varma and has secured 694 marks in the aggregate while the candidate in the first rank has obtained 832 marks.

New variety of castor with greater oil content has been evolved by Hyderabad agriculture Department.

Uttar Pradesh will shortly have precision instrument factory.

The Madras Government are spending Rs. 9.3 million on promotion of Harijan Welfare this year.

The Bombay/Nairobi Air service operated by Air India International once a fortnight will be made weekly from June 1.

FOR SALE

GENERAL DEALERS BUSINESS
Here is an opportunity to acquire the well known business of the HANSOT TRADING CO. carried on at 15, Mansfield Road Durban, as a going concern. Can be taken over with or without stocks. For full particulars apply personally at 15, Mansfield Road, Durban.

R. VITHAL

Bookkeeper, Writing up Sets of Books, Balance Sheets, Income Tax Returns. Apply:

306 Commissioner St.,
Jeppe, Johannesburg.

"INDIAN AFFAIRS"

(Monthly Journal of the Indian National Congress)

News about our countrymen from all parts of the world.

Write for advertisement rates to The Manager "INDIAN AFFAIRS",
7 Jantar Mantar Road,
NEW DELHI.

Sets Of Indian Art Pictures

By Celebrated Indian Artists

Price 8/- including postage.

To be had from:

'INDIAN OPINION',
P. Bag, Phoenix, Natal

OUR INDIA LETTER

(FROM OUR OWN CORRESPONDENT)

Shri R. K. Sidhwa, member of Parliament who is on a tour of U.K. and the continent studying Parliamentary affairs, met Indian pressmen informally recently in London. He said: "India's main aim is peace and if that is not to be followed by our leaders, I think we should not call ourselves the Congress government of the masses. I think peace is fundamental, not only for India and Pakistan but for the world." Some people have doubts as to whether Pakistan will carry out the agreement but I am confident that it is going to open up a new era. I can state that if full cooperation is given by all concerned, relations between India,

and Pakistan will be so cordial that these two countries will be a force to reckon with in the world, not in a military sense but as an influence for good."

Shri Sidhwa, a former mayor of Karachi, was welcomed by the Lord Mayor of London at the Guildhall. By a special vote of the City Corporation, Shri Sidhwa was given a seat of honour on the dais by the side of the Mayor. Speaking at a reception given by the India League at the Caxton Hall he said that the Government of India were determined to hold general elections next year, in spite of all obstacles.

GANDHI AND MARX

By K. G. Mashruwala In 'Harijan'

IX

I BELIEVE I have dealt with most of the important aspects of the Gandhian and Marxian doctrines. I have tried to show that the Gandhian way of looking at life and life's problems is basically different from the Marxian one, and the difference cannot be stated by simple equations as "Communism minus violence," or "Communism plus God" is equal to Gandhism. It is also not correct to equate the aim of "establishing a classless socialist State" with Gandhism. Even to say that Gandhism stands for "philosophical anarchy" i.e. absence of a regular government without the disorder created by its absence, or "dissolution of large-scale political, social, industrial and cultural institutions" appears to me as hardly apposite.

In positive terms, I would say that Gandhism is the method of progressing towards an ideal. The ideal itself, to give Gandhiji's favourite simile, is like Euclid's point, capable of being (rather imperfectly) conceived by the mind, but incapable of being fully realised within a foreseeable future. What we think to be the final goal is found, as we come near it, to be but a stage in the way, and a new far away point appears before the vision as the final one; and this process might take place endlessly. It is a long-range everlasting programme, and yet usefully implementable by even single individuals. Truthfulness, non-violence, equality of status, of opportunities, of distribution of wealth and of necessities and comforts of life; absence of state control, decentralisation, non-mechanisation, peace, amity, harmony, freedom from war, regimentation and competition, and the largest measure of freedom consistent with orderly society and several desiderata. None of them can be realised absolutely and singly, and an attempt to select one or two of them for being fully put into practice, apart from others, may lead even to absurdities and monstrous developments. They are not matters of mere mechanical application and enforcement by law. Gandhiji once said in praise of a worker, who, to his knowledge, had always lived a middle-class city life, that "he had caught rural-mindedness." By this he meant that the worker's mind sought to devise simple and rural ways and means of manipulating things, so that one may create in a village the essential comforts of life with self-help, local materials and simple tools. Rabindranath

Tagore had also a mission and a message for Rural India. But the Poet's emphasis lay more on the revival of beauty, art and joy in rural life; that of Gandhiji on that of industry, cleanliness, health and morals thereof. He had the greatest regard and full appreciation of the Poet's mission, because his rural-mindedness did not consist in shabbiness, crudeness, irregular and dirty habits, the habit of being satisfied with hard, not to say sub-human, conditions of life, tolerance of, injustice and evil, putting up with insults, humiliations or injury to self-respect, and absence of beauty, art, fancy or joy of life, expressed through its prayers, songs, dances, *kathas*, pictures, cottages, house-hold and occupational furniture and other details of life.

Gandhiji's way of life has, on the one hand, been mistaken for the traditional Hindu way of *vairagya* and *sadhu* life; his non-violence for the traditional Jaina and Vaishnava practices of maintenance and preservation of animal and insect life, even if in a most abject condition and in a way detrimental to the security of the lives of others; his humility, for putting up with insults; and his self-immolation, for non-resistance and submission to evil. On the other hand, his doctrine of active non-violence and the dictum that 'violence is better than cowardice' have been frequently quoted so as to almost give a sanction to war and violent reaction.

In my humble opinion, these are, perhaps, unconscious travesties of Gandhiji's view of life.

Life, expressed whether in individual or collective form, and whether consistently and harmoniously or otherwise, is an eternal struggle for finding an ideal condition of existence. None knows what that ideal condition, if it is ever realised, will look like in the physical universe; how exactly it can be attained, what unavoidable intervening stages it must pass through to reach it; what exactly should be done to rectify the breaches, wrongs and mistakes committed from time to time; to what extent and in what manner the consequences of unjust deeds, which have been perpetrated, can be nullified. None can make predictions about the future course of individual or social evolution. So none may say or swear of a social order that 'This is in accordance with Truth—the whole Truth and nothing but

Truth, and every other order of life is false.' The limitation of man's talents has to be confessed. The wisest is just a seeker and much of his seeking is in the midst of a thick and trackless forest on a dark and cloudy night. A flash of lightening, now and then, might show him a step and vanish. The most earnest seeker has to rely only on that momentary flash to take the next step. Gandhiji humbly realised this limitation and was never tired of repeating Cardinal Newman's line, "One step enough for me." The new and clear lead which he gave, consisted in this: howsoever certain a person might feel about the truth of his words, actions and ideas, he must have the humility to recognise that he may be in error somewhere. The fact that he does not perceive any such error, justifies him, nay, as a seeker and votary of Truth, lays an obligation upon him to pursue it actively and relentlessly, so far as he is personally concerned, and to preach it to others also. But the possibility of an

error lays upon him also the further obligation to see that his pursuit does not inflict harm on others, or compel one, who does not agree with him to submit to it through fear. The existence of opposite views is bound to create a situation of conflict. The only safeguard against this is the insistence on the adoption of non-violent means. The principle of 'pure means for pure end' ensures equal rights and safeguards to every one, and makes true democracy possible. He may neither use deceitful and violent methods to bring about an adoption of his view of life; nor abandon his duty to practise and preach his own path, since he is convinced of its correctness. This will expose him to the danger of being deceived and violently dealt with by others, who do not accept the same rule of purity of means. The risk has to be faced. If the other side also accepts the same rules of restraint, it would always be possible to find a *via media* for an amicable solution of the conflict does not accept them, a *satyagraha* conflict would arise. The conflict might result, after it has progressed for a while, in bringing about in the other side a change—if not positively of the heart,—at least of attitude. This will also open an explorable way to peace. It would be a stage in the process of the change of heart by total conversion. But the conflict might also result in the self-immolation and the martyrdom of the *satyagrahi*, when the forces opposed to him are too stubborn. He might also have to suffer, if he is, in the opinion of his opponent, so hopelessly wrong in his perception of Truth, that to relent would be regarded by the opponent as a surrender to untruth on his part. The last would be a case of one *satyagrahi* pitted against another. Though a tragic end is not very likely in such cases, it may be conceived as a possibility in an extreme case

A violent revolution gives an appearance of radical changes, rapidly brought about in society. But ultimately society returns to the level of the other, which it is fitted for in the process of its evolution. Permanent changes can be brought about only by non-violence. They may involve middle stages and steps, and appear as a compromise of principles. But there is a difference between the two. It is a compromise on principles when the *satyagrahi* accepts the truth of principles, of which the opponent rests his claim. It is a middle stage when, in order to avoid the hardships that might accrue to the opponent by a sudden change in the course of his life, adder is built up for a graded progress,

FLY VIA
NAIROBI
TO
INDIA
PAKISTAN
CEYLON

the most direct route
to the EAST

Alternate Thursdays a Constellation leaves Nairobi, reaching Bombay after only 12 hours flying.

Immediate connections at Bombay for all parts of the East.

Five Nairobi/Bombay
£83 single £149. 8s. return

AIR-INDIA

International LTD.

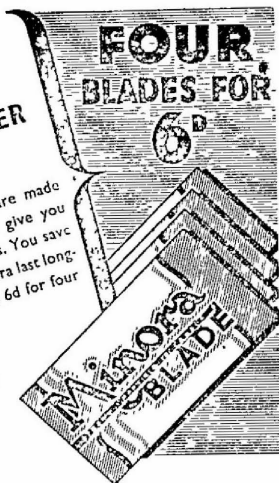
Shell House, P.O. Box 1083
NAIROBI, Cables AIRINDIA.

Write to us, to E.A.A.C. our General Agents or to any I.A.T.A. Agent.

THESE ARE
THE BLADES
FOR SMOOTHER
SHAVES

Because Minora Blades are made of the finest steel they give you better, smoother shaves. You save more money too. Minora last longer but they only cost 6d for four

Look for them in the Bright Red, White and Yellow packet.

Minora

THE RIGHT BLADE FOR YOUR RAZOR

(519-1)

INDIA INDEPENDENCE NUMBER

Published as Special Number of INDIAN OPINION to commemorate the attainment of Freedom by India.

Printed on art paper and profusely illustrated.

With historic pictures connected with India's struggle for Freedom and with photos of the late Dadabhai Naoroji, Tilak, Gokhale, Subash Bose and many others who have sacrificed their lives in fighting for freedom and of Mahatma Gandhi, Pandit Jawaharlal Nehru and many others who have lived to see the fruits of their labour.

Also containing a brief Survey of the work of the Indian National Congress from the time of its inception.

Price 2/-

The Epic Fast

(BY PYARELAL)

An account of Mahatma Gandhi's Fast in September 1932, and events leading up to the Yeravda Pact with all relevant documents.

320 Pages.

Price: 2s. 6d.

Obtainable From:

"Indian Opinion"

Phoenix, Natal.

Books For Sale

Tagore's Literature

Essays, Novels, Poems and Plays

SACRIFICE (Novel)	5	6
GORA (Novel)	9	0
MASHI (Novel)	5	0
LOVER'S GIET (Poems)	3	6
CHITRA (Play)	3	6
STORIES FROM TAGORE (Short Stories)	3	6
STRAY BIRDS (Short Poems)	3	6
RED OLENDERS (Play)	4	0
HUNGRY STINES AND OTHER STORIES	5	6
THE HOME AND THE WORLD (Essays)	6	0
GLIMPSES OF BENGAL (Essays)	3	9
REMINISCENCES	5	6
POEMS OF KABIR	3	9
FOST OFFICE (Play)	2	6
THE KING OF THE DARK CHAMBER (Play)	5	0

Obtainable from:

'Indian Opinion'

P. Bag, Phoenix,
Natal.

Books For Sale

Shri Aurobindo's Religious Books

LIGHTS ON YOGA	3	9
KALIDAS	3	3
ISHA UPANISHED	5	6
THE RENAISSANCE IN INDIA	3	9
HERACLITUS	3	3
IDEAL AND PROGRESS	3	0
THE NATIONAL VALUE OF ART	3	0
THE MOTHER	3	0
BANKIM—TILAK—DAYANANDA	3	6
AUROBINDO MANDIR ANNUAL 1913-44 45	0	6
COLLECTED POEMS AND PLAYS (Part 1 & 2)	27	6
THE RIDDLE OF THE WORLD	3	9
THE TEACHING AND THE ASHRAM OF AUROBINDO ON WAR	3	3

Obtainable from:

'Indian Opinion'

P. Bag, Phoenix,
Natal.

ઈન્ડિયન ઓપિનિયન

મહત્ત્વા અધીષ્ટાના દસ્તે
સને ૧૯૦૩માં સ્થપાયું.

પુસ્તક ૪૮ મું—અંક ૨૧

શુક્રવાર તા. ૨૬ મે, ૧૯૫૦.

શુક્ર નકલ પેની, ૪

“ઈન્ડિયન ઓપિનિયન”

શુક્રવાર તા. ૨૬ મે, ૧૯૫૦

સેત્રેગેશનના અવશુભો

જો હાનીસબળ અને તેની આસપાસના કેટલાંક સ્થળો, જ્યાં ખીન-ગોરાઓ વસવાટ અને વેપાર કરવાની છુટ લોગવી રહ્યા છે, તેની સુલાકાત લેવાનો અમને હાલમાં મુલાકાત હુતા. આ સ્થળો “લોકેશ” અથવા “ખજારા” ના નામથી ઝોળખાય છે. બોક્સબર્ગ ઇન્ડિયન લોકેશન, બેનોની, ઇન્ડિયન લોકેશન, જરમીરટન એશીયાટીક બજાર અને ન્યુકલેરના જે ભાગમાં ખીન-ગોરાઓ વસવાટ અને વેપાર કરી રહ્યા છે એ સૌથી વધારે ખરાબ લાગ્યાં છે. તેમાં પંદર વર્ષમાં જોહાનીસબળને આર્થિક અને અભિવૃદ્ધિ પ્રગતી અજબ કરેલી છે અને તેનો વિસ્તાર પણ મુખ વધ્યો છે અને હજુ વધતો જાય છે અને તેને સુંદર બનાવવામાં મુખ મહેનત અને ખર્ચ કરવામાં આવ્યાં છે. પરંતુ જે લોકોમાં ખીન-ગોરાઓ વસી રહ્યા છે તેની હાલત પંદર વર્ષ પહેલાં હતી તેવીને તેવીજ રહી છે, બલકે, હદબહાર બગરેલી છે અને હજુ બગડતી જાય છે. આવાં સ્થળો ને માનવ વસવાટને લાયક કંઈ રીતે કહી શકાય એજ તાલુખી ની વાત છે. અમે જણાવેલાં સઘળાં સ્થળો મરકીના અને ગુનાઓની ઉત્પત્તિ અને વીકાસ ના માટે જેવાં લાગ્યાં. એ સઘળાં સ્થળો મ્યુનીસીપાલિટીઓની સરહદની અંદર આવેલાં છે અને તેમ છતાં સુધરેલા પુરૂં અને સ્ત્રીઓની બનેલી મ્યુનીસીપાલિટીઓ, રસ્તાઓ, બાતી, સુધરાઈ અને જીવનની, ખીજ

પ્રાથમીક જરૂરીયાતો પુરી પાડવા ના સંબંધમાં એટલી હદ સુધીની નિષ્કાળ શી રીતે ખતાવી શકે છે એ અમારી સમજની બહાર છે. આવી શરમભરેલી સ્થિતિમાં રહી શકનારા લોકો વિષે તો શું જ કહેવું; પરંતુ એથી વે વિશેષ દોષિત તો જેમના હાથ માં કાચદાનો અમલ ચલાવવાની સત્તા રહેલી છે તેઓ, અને તેઓ ના હાથમાં એ સત્તા સુકવાને જેઓ અધિકાર લોગવી રહ્યા છે તે મતાધિકારીઓ જ ગણાય. વળી તંદુરતી ખાતું અને દાકતરો, જે પોતાના ધંધાને અંગે આ સ્થળોની ધંધાવાર સુલાકાતો લે છે તેઓ, અને જુદ મેડીકલ બોર્ડ પણ અને જેઓ પોતાને સુધરેલા કહેવડાવે છે તે સઘળા જ આ સ્થિતિને માટે દોષિત ઠરે છે.

આ સ્થળોમાં રસ્તાનું તો નામ નિશાન નથી; ચાલવાના માર્ગમાં વચ્ચે વચ્ચે સ્થીર પાણીના ખાખોચીયાં પડેલાં છે, કે જે સુકાવાનું કામ સુચના તાપને સોંપી દેવામાં આવેલું છે. પાણી જવાના માર્ગોના અભાવે મેંડગ રીતે ચણાયેલાં મકાનોની ચારે બાજુ કાંદવ અને ગંદવાડ બદખાઈ રહ્યો છે. દરેક પગલું ભરતાં માણસે પોતાના સાક્રે એડા ગંદા ન થાય તેની સંભાળ રાખવી પડે. કચરો નાખવાનાં સ્થળોના અભાવે આખા રસ્તામાં જ્યાં ને ત્યાં કાગળોના ઢુકડા અને ગંદવાડ પડેલા હોય છે. જેઓ સ્વચ્છતાના નીચરોથી ટેવાયેલા છે તેઓને આ સ્થળોમાં પ્રવર્તા રહેલા સંજોગોમાં પોતાની જાત ને અથવા પોતાનું ઘર સાક્રે રાખવું સુધરેલું થઈ પડે. બોક્સ-

બર્ગ અને જરમીરટન લોકેશન ખીલની નેમ અમે વર્ણવેલી ની સ્થિતિ સૌથી વીશેષ ખરાબ છે એ સ્થળોમાં વસનારા લોકોને સુચના તાપ એ એક જ આશીર્વાદ છે. એ જો ન હોય તો તેઓ ત્યાં જીવી જ શી રીતે શકે એ સમજ શકાતું નથી.

આ સુધરેલીઓ ઉપરાંત આ સ્થળો શહેરથી ઘણા દુર આવેલાં હોઈ પોલીસનું રક્ષણ તેઓને પુરતું મળી શકતું નથી. પુન થઈ જયા બાદ પણ ઘણે વખતે પોલીસ હાજર થાય ત્યાં પોતાના ગુનાઓની તો વાત જ શી કરવી? ચોરી, લુંટકાટ, માણસોના અપહરણ અને તેઓ પાસેથી કંઈક લુંટ મેળવાય નહિ ત્યાં સુધી તેઓને રીખાવવાના બનાવે આમાંનાં કેટલાંક સ્થળોમાં જીવ નથી બનતા અને એવા ગુનેગારો ને શોધી કાઢવામાં પોલીસ શીથીલ હોય છે અને ગુનેગાર ગુનો કરતાં પકડાયે હોય છતાં પણ તે છટકી જાય છુટો ફરી શકે છે.

આ સત્તાધીશો તરફથી ઇલાચદા વાડાઓમાં સબડવા દેવામાં આવેલા લોકોના હુન્મોની કહાણી છે.

આ સ્થળોમાં વસનારા લોકો નતે પોતાની સ્થિતિ સુધારવાને કંઈ નથી કરી શકતા તેનું કારણ એ જણાવવામાં આવે છે કે તેઓના રહેઠાણની કશી સ્થીરતા નથી. કઈ ઘડીએ તેઓને ત્યાં થી હાંકી કાઢવામાં આવશે અને ખીલ કયા સ્થળમાં નાખવામાં આવશે એ તેઓને ખબર હોતી નથી. વળી તેઓની આવકના હસ્તી ધરાવતાં સઘળાં સાધનો તેઓની પાસેથી ધીમે ધીમે છીનવી લેવાનું કામ કાચમંડુ આવી રહેલું હોવાથી કઈ ઘડીએ તેઓને જાતે જ ત્યાંથી નીકળી જવું પડશે એ તેઓને ખબર હોતી મળી. આ છે સેત્રે શન ના ક્ષણ, અને સ્વર્ગ એરીયાજ

ખીલની નેમ અમે વર્ણવેલી સ્થિતિ નાજુદ કરવાની નથી પરંતુ તેને વધારે અસહ્ય બનાવવાની અને તેમાં વસનારાઓને માટે જીવન વધારે અકાળુ કરી તેઓ સુકવાની છે.

અમને નોંધ લેતાં ઘણું દુઃખ થાય છે કે એક તરફથી જ્યારે સરકાર તરફથી આપણને ખતાવવા માં આવતી ગેરવર્તણૂકની આપણે ફરિયાદ કરી રહ્યા છીએ ત્યારે ખીજ તરફથી આપણે પોતે આપણ પોતાના જ ભાઈઓ પ્રત્યેના વર્તાવને વીધે દોષ સુકત નથી. દાખલા તરીકે જોહાનીસબળ શહેરના મધ્યમાં આવેલાં આપણી કોમના સૌથી માલદાર ભાઈઓ ની માલીકીના કેટલાંક સ્થળોમાં માનવ વસવાટને માટે તો શું પરંતુ સારા સુધરેલા સાધનસંપન્ન લોકો પોતાના જીવનવચરોને માટે પણ નાલાયક ગણે એવી સ્થિતિ માં ભાડુતોને રાખવામાં આવેલા જોઈને અમને અખરો આઘાત થયો. આ સ્થળોના કરતાં તો અમે તમેલા વધારે સારાં જ્યાં છે. અને ભાડુતોને, પોતે ઘર ધણીઓને પરવશ હોઈ, કશી પણ ફરીયાદ કયાં વીના એ સ્થિતિ સહી લેવી પડે છે. વીશેષ તાલુખી પમાડનાઈ એ છે કે તંદુરસ્તી અને સુંધરાઈ ખાતું પણ આ બાબતમાં પોતાની ફરજ બજાવતાં સુકે છે. ખરેજ તેની ફરજ આવા ધરધણીઓની ઠાકા ઠેકાણે લાવવાની હોવી જોઈએ. પરંતુ એક તરફથી જ્યારે લોકો ની તંદુરસ્તી અને સુધરાઈના હિતમાં કાચદાનો અમલ કરવા માં સરકારી અમલદારો તરફથી નરી નીષ્કાળજી બતાવાઈ રહી છે ત્યારે ખીજ તરફથી લોકોમાં અચાંતી અને અસંતાપ ઉત્પન્ન કરનારા અને તેઓના નૈતિક, સામાજિક, બૌદ્ધિક અને આર્થિક ઉન્નતિ નહિ પરંતુ અવનતી કરનારા જીલમી કાચદાઓ ધરાવ

માં આવી રહ્યા છે આ કંઈ સારી અને સુધરેલી સરકારની રીત ન કહેવાય.

તેમ છતાં, આપણે, જેઓ સરકાર તરફથી થઈ રહેલા અન્યાયોની ફરીયાદ કરીએ છીએ, તેઓએ આપણા પોતાના જ હાઈ કો પ્રત્યેની ફરજોને વીધે વધારે સાવચેત રહેવાની જરૂર છે. જે વર્તણૂક આપણે ભતેજ બીજને આપી નહિ શકતા હોઈ એ તે વર્તણૂક આપણા તરફ બતાવવાની આપણાથી માગણી ન કરી શકાય તેમ તે મેળવવાને આપણે લાયક પણ ન ગણાઈએ.

ગુપ્ત એરીયાઝ બીલ

નાટલ મરક્યુરીના રાજકીય ખબર પત્રીના નજીવાવા મુજબ ગુપ્ત એરીયાઝ બીલનું બીજું વાંચન પાર્લામેન્ટમાં આવતા સોમવારે દાખલ કરવામાં આવશે અને સરકાર તેના પર ની ચર્ચા કરવા સુકવા માગે છે. બીલ મુજબ પ્રધાન ડો. ડેંગીસ તરફથી ભાવનામાં આવશે.

અને અમાઉ જણાવી મુકવા છીએ તેમ આ બીલ એટલુ ગુચવાડા બરેહું છે કે ધારાસભી પછુ તેનો અર્થ સંમતપણે સમજવામાં ગોણું ખાઇ બાપ. તે પછી સાધારણ માણસ, કે જેને આ બીલ લાગુ પડવાનું છે, તેનું તે ગાળું જ શું? તેને તે આકાશમાં થી એક બચ્ચાગોળો ઉતરી આવેલો હોય તેવું લાગશે અને શું કરવું તેની અપેર નહિ પડે. જ્વનતાને એ બીલ સમજવાની અને પોતાને લીચાર પુર્વકે મત દર્શાવવાની અને સરકારે સમજા જરૂરી રવુઆતે કરવાની સુરની તક આપવામાં આવી નથી. એ પણ સુલવું નહિ બેઠકે કે આ બીલ મેટિ બાગે ધુનીયનની વસતીના એ વીરાળ વર્ષને લાગુ પડનાર છે કે જેને મતાધિકાર નથી, અને તેથી અચાજ વગરને છે. આ દેશનું તંત્ર એ લોકશાસન પદ્ધતિથી ચલાવાઈ હોય અને ચલાવાય છે, એવા દાવો કરવામાં આવે છે, તે સરકારે ખરેખરે વધારે વાજબીપણે વર્તવું ધરે છે. આને તેો એવું જણાય છે કે તે પે ગણક બરી રી છે તેના પરીણોમાની તેને કથી ચીંતા કે દરકાર છે જ નહિ, અને અમારે જણાવવાની બાગે જ જરૂર રહેતી હોય કે એ પરીણોમા ધણીજ ગભીર થશે. સપાટીપુર આને બલે કદાચ ચાંતી જોવામાં આવતી હોય પરંતુ ડો. ડેંગીસ ને લોકોના હકમાં પ્રવેશ કરી શકતા હોય તે જરૂર તેઓ જુદું જ ચિત્ર બેશે. ઈ.તહાસે આપણને શીખવ્યું છે કે

હિટલરની રીતો અખતાર કરવાથી બહુ થઈ નથી, અને સરકારે વખતસર ની ચેતવણી લેવી ઘટે છે' કે હાલના દાખલામાં પણ તેમ કરવાથી બહુ થવાનું નથી. આ શબ્દો કંઈ છુપી ધમકાની ભાવનાથી લખાયા નથી. આ દેશમાં સઘળી ભતીઓ વચ્ચે શાંતી અને શુભેચ્છા સ્થપાવેલી જોવા ઇચ્છના હકમાંથી તે ઉચ્ચારાયા છે. 'નાટલ મરક્યુરી'ના મે તા. ૨૫ મીના અગ્રલેખમાંથી નીચેના શબ્દોનું અમે સમર્થ રીકએ છીએ.

"આ બીલ જે કાપવાપોથીએ ચદરી તે દેશ ભતી ભતીએ વચ્ચે જખરદસ્ત અંધાધુધી થએલી બેશે. આદર્શ સ્થિતિ તે આને પછુ નથી પરંતુ એથીયે ધણી બચકર અને બેદીલી ઉત્પન કરનારી સ્થિતિ યદ્ પહોં. આખી પ્રવ્રની સામાજક અને આર્થિક રચનાને અત્યંત પરિવર્તન કરનારી અસર થાય એવો અને ધારાસભાના સઘળા

સાઉથ આફ્રિકામાં યુનાએ
સાઉ સાલના પહેલા જે મુસમાં સાઉથ આફ્રિકામાં થએલા યુનાએના કુંકે સુદતપર પ્રસીદ્ધ થએલા આંકડા પરથી સીદ્ધ માય છે કે વસતીના આંકડાના આધારે ગણતરી કરતાં યુરોપીયનોમાં યુનાનું પ્રમાણ વધી બાપ છે. યુનેમાર દરેલાએની કુલ ૧,૭૧,૭૨૧ ની સંખ્યામાંથી ૧,૨૯,૪૨૪ નેટીએ યુનેમાર દખી, હતા બ્યારે ૨૧,૨૪૬ યુરોપીયનો યુનેહમાર દખી હતા. ૧,૨૯,૪૨૪ નેટીવ યુનેમારોમાંથી ૨૯૬૨૯ યુના તે પાસના કાપદાએ અંગેના હતા, જે ખરી રીતે યુનાજ ન ગણાય. અહીં જે યાદ રાખવું ઘટે છે કે નેટીવોની વસતી યુરોપીયન કરતાં ચારગણી છે. અને અમારી કોષને કોષ પણ રીતે બચાવ કરવા નથી ઇચ્છતા પરંતુ બીન-ગેારી પ્રવ્ર સામે સામાન્યપણે નીંદાની અંગળી ચીંધવામાં આવતી હોઈ એવું યુરોપીયનો સાથે સમાનતાની દાવો કરવાને તેને સદંતર નાલાયક ગણી કાઢવામાં આવતી હોઈ, એ પ્રવ્ર આ હકીકતથી વધારે પડતી ગવિષ્ટ નહી બની ભતાં એટલી સંતોષ તે જરૂર લઇ શકે છે કે તેનું નૈતિક ધોરણ એટલું બધુ હલકું નથી કે તે રાજકરતી. પ્રવ્ર તરફથી અરપૂરય તરીખેનાજ વતીવને લાયક ગણાય, કે જેવો વતીવ તેના તરફ આને જાતાવવામાં આવી રહી છે.

રાઉન્ડ ટેબલ કોન્ફરન્સ
નાટલ વિટેનેસના રાજકીય ખબર પત્રીના નજીવાવા મુજબ યુનીયન, હાઉ અને પાકીસ્તાન વચ્ચે હાઉ સવાલપર

પહેાએ ઈડો વીચાર કરવાની જરૂર હોય એવા જે એક પણ પગલું લેવાનું હોય તે ગુપ્ત એરીયાઝ બીલ ને ચોક્કસ એ પકિતમાં મુકી શકાય. બીલને કાપદો બનાવી દેવાની અમી ઉતાવળ કરવાને માટે એવું જ વાજબીપણું નથી. આ બીલ એવું છે કે જેને અબ્યાસ અને ચર્ચા કરવાને દેશને પુરતો વખત આપાશે એછીએ અને લાગતાવળગતા જુદા જુદા વગોને પોતાને મત દર્શાવવાની તક આપાવી બેઠકે. પાર્લામેન્ટની આવતી બેઠકે સુધી તેને સુલતરી' રાખવામાં આવવું એછીએ કે જેથી જવાબદાર લોકો ને તેનાપર પોતાના વીચારો દર્શાવવા પુરતો અવકાશ મળી શકે.... પરંતુ ને ડો. ડેંગીસ પોતાનું જ ધાણું કરશે તે સ્વાતંત્ર્યના સીધાંત નાશ કરનારો એક વધુ કંટકો પડેલો ગણશે."

નોંધ

રાઉન્ડ ટેબલ કોન્ફરન્સ કયા દેશમાં મળશે એ હજુ નક્કી થયું નથી, તેમ તેની તારીખ પણ નક્કી થઈ નથી. પાકીસ્તાનથી આવેલા સંદેશા મુજબ રાઉન્ડ ટેબલ કોન્ફરન્સ હાઉ કે પાકીસ્તાનમાં નહિ મળે. કોષ તરફ દેશ માં તાટાધાટો થશે. કેપટાઉનમાં સમગ્ર્ય છે કે કોન્ફરન્સ લેવિર-કોમાર કવીસમાં કે આફ્રીકાના કોષ પણ બાપ વીપે પણ કંઈ દરખાવ આવેલા નથી પરંતુ ત્રણેને કણલ થાય તેવી તારીખ શોધવાના પ્રયત્નો આવી રહ્યા છે સમ ગમ છે કે કોન્ફરન્સ બીલ જે ત્રણ માસ સુધી હજુ નહી મળે. આ બીલા પર ટીકા કરતાં 'નાટલ વિટેનેસ' લખે છે:

યુનીયન, પાકીસ્તાન અને હાઉ વચ્ચે રાઉન્ડ ટેબલ કોન્ફરન્સ કયા અને ક્યારે મળશે એ ગુચવણુ બધું સવાલનું નીરાકરણ લાવવામાં આટલી લાંબી ડીલ થઇ રહી છે એ ખરેખર કમનસીબીભરેલું છે. આ સવાલોમાં એટલી બધી સુરેકલીઓ શું રહી હશે એ કલ્પી શકાતું નથી. એટલી સંતોષ તે આ પ્રમાણે કોન્ફરન્સ મેલાવવામાં ડીલ કરવામાં કોષ એક યા બીલા પહેાને કંઈક સ્વાર્થ રહેલો હશે. લાગતા વળગતા ત્રણે દેશો વચ્ચે બલિધમાં સારો સંબંધ રહે તેટલા ખાતર આશા રાખવામાં આવે છે કે યુનીયન સર કાર ગુપ્ત એરીયાઝ બીલ કાપદો બની બાપ હોઈ સુધી બાળી કરીને ડીલ કરી રહી નહિ હોય. કોન્ફ

રન્સ ને કદાપિ મળે તે પણ જે સવાલોની તેમાં ચર્ચાઓ થશે તેનું કંઈ પણ કાયમી સમાધાન આવી જવાની વધારે પડતી આશા તે રાખી શકતી જ નથી. તેમ છતાં સાઉથ આફ્રીકામાં ભતીબેદની પરિ સ્થિતિના અસાંતીબજક રુચ્ચો એટલા બધાં છે અને બહારની ડુનીયા સાથેના યુનીયનના 'સંબંધ' પર તેની અસર એટલી બધી થઈ રહી છે કે હાઉ અને પાકીસ્તાન સાથેનો આપણો સંબંધ સુધારવાની કંઈ પણ તક લેવામાં નિકાળજી ખતાવવી પોચાવ તેમ નથી."

"હાઉ-પાકીસ્તાન સાથે સાઉથ આફ્રીકાને સંબંધ સુધારવાની" વાત કરતી શું હવે અસુરી થઈ ગયેલી નહિ ગણાય? દેખાય છે તે એવું કે સાઉથ આફ્રીકા હાઉ અને પાકીસ્તાન સાથે કોષ પણ જાતને સંબંધ બંધવા ચાહતું જ નથી. એવું લાગે છે કે એ બને દેશો સાથેનો સંબંધ તે સદંતર તેાડી જ નાખવા માગે છે.

આફ્રિકન કોંગ્રેસનો દરખાવ

ગેરકાયદે દુસરથાઓપર પ્રતિબંધ મુકવાની સત્તા આપનાઈ અનલેકુલ ઓરનાનઇચેસ-સ બીલ, જે પાર્લામેન્ટ માં દાખલ કરવામાં આવ્યું છે, તેનો વીરોધ કરવાને એક દીવસની હડતાળ પાડવાને આફ્રિકન નેશનલ કોંગ્રેસની નેશનલ એકેએક્યુટીવીની તાલકલિકે ગીટીટી મુચવ્યું છે. કે "આ દિવસે દેશમાં પ્રવર્તતી સ્થિતિ પરવે પોતાને સામાન્ય અસંતોષ જાહેર કરવા આફ્રીકનોએ કાને જવાનું મોકકુ રાખવું અને એ દીવસ સુકિત માટેની હડતાળમાં જે આફ્રીકનાના જન ગણ છે તેઓને માટે શોક દિન તરીકે પ્રાણવે." એ દીવસની તારીખ હજુ નક્કી કરવામાં આવી નથી. એક એક્યુટીવ જણાવે છે કે બીલની કલણે બેતાં સંતોષ થયો છે કે એ બીલ શુખત્વે કરી આફ્રીકને અને બીલ કચડાયેલા લોકો સંતોષે છે અને તેનો હેતુ તેઓની વાજબી માગણીઓ અને અભિલાષાઓ માટેની સઘળા પ્રયત્તિ અને તેાડી પાડવાને છે. બીલ આફ્રિક નોને કાપશે માટે હલકા રાખવાના આ દેશના ગેારાઓના નિશ્ચયનો એક વધુ દાખલા છે. આફ્રીકન નેશનલ યુઝિસ આ બીલ અને તેની જ્વનતા બીલના કચડાયેઓનો ખનતા સઘળા સાથેનો વડે વીરોધ કરવાને દરખા કરે છે."

આફ્રિકન કોંગ્રેસના યુકાદાને પ્રધાને આપેલી ટાઉસર

બોલાઇ-ડીન ખાતેની અપીલ કોર્ટ દેરાણું છે કે રલવેના ધારાઓમાં વળુબેદ પાડવામાં આવ્યો છે તે ખોટો બની બાપ હોઈ સુધી બાળી કરીને કેપટાઉનની મેજસ્ટ્રેટ કોર્ટ પોતાને

નુનગાર દરાબા હતા તેની સમે અપીલ કરી હતી, જે આ કોર્ટે મંજૂર રાખી હતી. ૧૯૪૮ ના ઓગસ્ટમાં ટૂંનોમાં દાખલ કરવામાં આવેલા વર્ણ બેનેના વિરોધ કરવા નીમાયેલી કમીટી ના અધ્યક્ષરહમાને એક ગેઝેટર હતા. તા. ૫ સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૮ ના તેમજ ૬ સપ્ટેમ્બર ૧૯૪૮ ના તેમજ ૧૯૪૮ ના રહેવેના કાદાંની રૂએ તેમને નુનેગાર દરાવવામાં આવ્યા હતા. આ પ્રમાણે અનામત-રાખવાની રૂચી તા. ૧૬ ઓગસ્ટ ૧૯૪૮ માં ફેટલીક ફેપની સમ્બંધન ટૂંનોમાં દાખલ કરવા માં આવી હતી. અધ્યક્ષરહમાને તેની સામે કરેલી અપીલ કેપ પ્રાંતની સુપ્રીમ કોર્ટે નામંજૂર કરી હતી. અપીલ કોર્ટે એ અપીલ મંજૂર કરતાં જ્યાં-વ્યાં છે પ્રસ્તુત દાખલામાં ધારાઓ યુરોપીયનો માટે જ આ અનામત કરતા હોઇ તેનું પરીણામ ભિન્ન જતી ના લોકો વચ્ચે અસમાન બેદબાવ પાડનારું આવે છે, કેમકે તેથી યુરોપીયનો

ને ટૂંના દરેક ભાગમાં દાખલ થવાની છૂટ મળે છે જ્યારે ખીન-યુરોપીયનોને તે છૂટ નથી મળતી અને તે સગવડ માટે દરે છે. કોર્ટની દરબ કમના ભિન્ન વર્ગો વચ્ચે ન્યાયનું ગભરું સમતોલ રાખવાની અને પાલોગેન્ડે પસાર કરેલા કાયદાના આધારે મળેલી સત્તા વીના કોમના ભિન્ન વર્ગો વચ્ચે અસમાનપણે બેદ પાડવાની પ્રથાને ઓટી દરાવવાની છે. કોર્ટે વધુમાં દરાવ્યું કે ૧૯૨૨ નો રહેવેનો કાયદો એવો બેદ પાડવાની સત્તા આપતો નથી જ્યકે રાજ્ય તરફથી રહેવેની સગવડ કોઈ પથ્થ જતીબેદ સીવાય સઘળા નાગરીકોને માટે કરેલી છે.

ઉપલા સુધાકાના સંબંધમાં ડ્રંસપોર્ટ ખાતાના પ્રધાન મી. પી. ઓ. સાવરે કેપટાઉનમાં સાપાને જ્યાં-વ્યાં છે કે કેપટાઉનની સમ્બંધન રહેવેમાં બેદ પાડનારા ધારા ચાલુ રહેશે અને તેના જંગ કરનારાઓને અગાઉની જેમ નુનેગાર દરાવવામાં આવશે. તેમજ કહ્યું કે અપીલ કોર્ટનો ચુકાદો હાલના કાયદાના અમલને કોઈ પણ રીતે લાય પડતો નથી.

એક વા વધુ જાહેરાતો દારા લાય પાડ વાની ખાસ સગવડ કરવામાં આવી છે. ડ્રંસવાલ અને નાટાલખમાં જે કાયદાઓ હાલ અમલમાં છે તેમાં ખીલની કલમો જેટલે દરબજે લાય પડશે તેટલે દરબજે

ફેરફાર કરવામાં આવ્યા છે અથવા તે કાયદાઓ રદ કરવામાં આવ્યા છે, અને અતે પહેલાં અને ખીન રીડયુક માં જ્યાંવેલી કાયદાઓની લગભગ ખીન જે કલમો રદ કરવામાં આવશે.

ગાંધીજી અને સામ્યવાદ

ઈન્ડિયન બંધુ માંથી — ગાંધીજી ચાલુ (૧૦)

આ રીતે સાદું જીવન અને સાદી રાજકીય અને સામાજિક ભવરથી અર્થોર્થિક સમાજરચના માટે આપોઆપ વધારે અવુકુળ સંભોગ નીમીજી કરે છે. અતિકેન્દ્રિત, યાંત્રિક અને ગ્રોટા પાયા પરના ઉપાધનની ભવરથીમાં હોંસા કર્યા વીના છુટકો જ નથી. કેમ કે એને માટે અલ્પત ખચોળ રાજકીય અને વહીવટીતંત્ર અને દેશની આવકનો વધુ ગ્રોટા ભાગ ખાજ નંનારી યુદ્ધ-સામગ્રી અનીવાર્ય બને છે, અને એવા આર્થિક સવાલો જેને થાય છે કે જેનો ઉકેલ લાવવામાં શાણા અને નીપુણ મનાતા લોકો પણ અધારામાં અટવાતા હોય છે. વળી, એ જીવનભવરથીમાં વીરળ વરાળ, ચેરોલ અને વીજળીની શક્તિઓનું અને યતનાં ચક્રો અને લાથાઓનું ફે નીચંત્રણ થતું નથી પરંતુ માણસનું પોતાનું જે વીરકરણ અને નીચંત્રણ થાય છે, અને દરેક નવી સુકેલી ઉભી થતાં એની સ્વાધીનતા અને સ્વતંત્રતા પર નવા કાપ મુકાય છે. આમ ધીરે ધીરે માણસો એવી સ્થિતિ તરફ જાય છે, જેમાં એક મધ્યસ્થ હકૂમત લોકોના જીવનકમ કાંઈક, અને તેમજુ કોયો ધંધો કરવે, કેવી જતના તેમજુ, કપડાં વગેરે વાપરવાં, કેવા મકાનમાં રહેવું વગેરે નીચુંવે કરે અને લોકોએ માત્ર એને તાબે થવાનું જ હોય.

ગોમ્ય રૂપ અને પ્રમાણમાં ખીલે. જીવનની કેવળ ખાલરચના અચુક રીતે નીશ્ચિત કરી દેવાથી આ જુણે પેદા થતા નથી. એવા પ્રકારની અર્થોર્થિક આદિની એકાંગી વૃદ્ધિ વચીત રૂપો પણ ધારણ કરે છે. જીવનની દરિયી એક ગામડિયા પોલીસ પટેલ કે વાણિયા જેવા વેપારી, નાજી જમનીમાં વડુદો વગેરે કેદોએને એક ઓરડામાં પુરોને એરી પણ દાખલ કરીને ધધાને મારી નાખનાર ક્રાંતિયો અથવા ગ્રોટા ઉલોગપતીએની આજની સીન્ડિકેટ-ટાણાઓ અને કાળા જનર તથા ખાવાની ચીજોમાં સેળબેળ કરનારા વેપારીઓ જેટલો દુટ અને કુર કે પ્રપ્રમાણીક ફરક રહેવાનો. સાદી જીવનભવરથીમાં આખા નગરના નાશ કરનાર પરમાણુ ભોમ્બને કે દબરો પ્રાણીઓની એકસાથે કતલ કરનારાં અને નીચંત્રણ થાય છે, અને દરેક નવી સુકેલી ઉભી થતાં એની સ્વાધીનતા અને સ્વતંત્રતા પર નવા કાપ મુકાય છે. આમ ધીરે ધીરે માણસો એવી સ્થિતિ તરફ જાય છે, જેમાં એક મધ્યસ્થ હકૂમત લોકોના જીવનકમ કાંઈક, અને તેમજુ કોયો ધંધો કરવે, કેવી જતના તેમજુ, કપડાં વગેરે વાપરવાં, કેવા મકાનમાં રહેવું વગેરે નીચુંવે કરે અને લોકોએ માત્ર એને તાબે થવાનું જ હોય.

એમ ખાતરીપૂર્વક કહી શકાય નહીં કે સાદી જીવનરચનામાં હોંસા, અન્યાય અને સુકેલીએનો સમુજાગો અખાલ હશે; અને એથી માણસને પુણ્ય સ્વતંત્રતા, શુભેચ્છા, અને શાંતિ જ મળશે. છેવટે તો હોંસા અને અર્થોર્થિક આંતરીક—આધ્યાત્મિક અને નૈતિક—વીકસ પ્રમાણે પ્રગટ થનારા યુજી છે. જીવનનું ખાલ સ્વરૂપ નકકી કરી દેવામારથી અર્થોર્થિક આદિ જુણે પ્રગટ થતા નથી. અર્થોર્થિક, સત્ય વગેરે જેવી જુણેમાંથી એકાદાનો એકલાનો વીકસ જ થવો નથી, અથવા તો એમ ખનનું નથી કે માણસમાં સત્ય, દયા, ક્ષમા, અકેષ, સંતોષ, સ્વસ્થિતા, ઉચ્ચપરાયણતા વગેરે ન હોય અને માત્ર અર્થોર્થિક જ હોય; વીરેક-વીચાર ન હોય અને અર્થોર્થિક ન હોય; રાગદ્વંદ્વ ખચો હોય તોપણ અર્થોર્થિક ન હોય. આ ધધા જુણે એકખીન સાથે એકલા ધધા એતમોન છે, કે ધધાનો સાથે સાથે વીકસ થાય તો જ ન

એની સ્થિતિ તરફ જાય છે, જેમાં એક મધ્યસ્થ હકૂમત લોકોના જીવનકમ કાંઈક, અને તેમજુ કોયો ધંધો કરવે, કેવી જતના તેમજુ, કપડાં વગેરે વાપરવાં, કેવા મકાનમાં રહેવું વગેરે નીચુંવે કરે અને લોકોએ માત્ર એને તાબે થવાનું જ હોય.

આમાં કાંઈક તપ્સ છે. પરંતુ સૌથી ઉભા અને સૌથી નીચા જીવન કેવળ વચ્ચે આજની જીવનભવરથીમાં જેથી આસમાનજમીન જેટલો ફરક છે તેથી સાદી ભવરથીમાં નહીં હોય. વહેવારમાં સુધીવાદ રહે અને પોતાને ખન ધાવે એ રીતે સપતિનો ઉપયોગ કરવાની તેની સત્તા રહે તોપણ માત્રક ના એક કરોડપતિનો ખંગલો અને સુખસગવડનાં સાધનો તેના યુંજબના વસનારા ભાઈ જેટલાં મંબર નહીં હોય, એના કુટુંબનાં માહુસો માનના લોકોથી અપરિચિત નહીં હોય, તેમ લોકો પણ તેમનારી એટલા કુર નહીં હોય. ધધાનું અરસપરસ હળવારખળા નું રહેશે. એકખીનની જીવનની સ્થિતિ

ગુરૂ એરીયાઓ સ્થાપવાના હેતુપર ડો. રોંગીસ

સુદ્ધી પ્રધાન ડો. રોંગીસે ગયા સોમ વારે ગુરૂ એરીયાઝ ખીલ વીરે સમજાટી આનાઈ એક નીવેકન ધારા સખા સમક્ષ રજુ કર્યું હતું. તેમાં તેમજુ જ્યાં-વ્યાં છે તે ગુરૂ એરીયાઓ સ્થાપવાની પાઈળ બેવડો હેતુ સમાયેલો છે. પ્રથમ, સ્થાવર મીલકતની માલકી અને સંસ્વાટને માટે એક જ બીજીના લોકોને સાથે મુકવાનો છે, જે જ્યાં બીજીના લોકોના લોકો સાથેના તેના સમાગમ ખની શકે તેટલો ધડાટી દધ શકાય અને તેમ કદી જતી જતી વચ્ચે સંધર્ષણ થતું અટકાવી શકાય. બીજું હેતુ એ છે કે ભાખા, સંસ્કૃતિ અને ધર્મ જુળ્ય પ્રત્યેક જતનીના વર્ગને પોતાના પોરણે પ્રગતી કરવા જેવી અને નેટીવ અને કલ્ડ વર્ગોને અંતે પોતાનું પોતાનું તંત્ર જતે અલાવવાની જવાબદારી લેવા ની વેળખ દોરવેલૂ જેટળ તક આપવી. યુનિવર્સની સ્થાપના થઈ તે પહેલાં અને પછીની યુનિવર્સના ચારે પ્રાંતોની તવારીખ તપાસતાં માલુમ પડે છે કે સીનેરેક વર્ષ થયાં વસતીના ગોરા વર્ગ માં આ દેશના નેટીવ અને કલ્ડ લોકો થી કલાપદા રહેવાની તીવ ધડાહ વર્તાતી આવેલી છે. આ ધડાહ નાટાલ, ઓરેન્ જી રેટ અને ડ્રંસવાલમાં ખાસ કરી વધારે પ્રચળ જ્યાં-વ્યાં છે. ૧૯૮૫ ની સાલથી ડ્રંસવાલમાં તપાસ કરીશોનો સમક્ષ જુખાનીએ અને પીટીશનો દારા તેમજ ખીજી રીતે

જુદી જુદી સુરકારોને રજુઆતો થની આવેલી છે કે નેટીવો અને કલ્ડો માટે વસવાટના સ્થાનો ગોરાના વસવાટના સ્થાનો કરતાં કલાપદા સ્થાપવાં જોઈએ. ઓરેન્ જી રેટમાં ૧૯૭૦ ની શરૂ આતમાં રજુઆતો થઈ હતી અને નાટાલમાં ૧૯૪૪ થી ચઈ હતી.

ખીલ યુનિવર્સની વસતીના પોરણેલાન રેજીસ્ટ્રેશન ખીલમાં પાડવામાં આવેલા છે તેની રીતે ત્રણ સુખ્ય વર્ગો પાડવા માગે છે. એ જુળ્ય વર્ગો ગોરા વર્ગ, નેટીવ વર્ગ અને કલ્ડ વર્ગ. અને નેટીવ અને કલ્ડ વર્ગના પેટા વર્ગો પણ પાડી શકાય એવી ખીલ સંગવડ કરવામાં આવી છે. પોરણેલાન રેજીસ્ટ્રેશન ખીલમાં જતીવ વર્ગોની વ્યાખ્યા સામાન્ય આપવામાં આવી છે જ્યારે ગુરૂ એરીયાઝ ખીલમાં વધારે ચોક્કસ આપવામાં આવી છે. ખીલ કાયદો જનરો ત્યારે તેનો અમલ ગવરનર-જન રલ તરફથી થનારી જાહેરાતો દારા થશે.

સૌથી પ્રથમ લેન્ડ રેન્ચોર એડવાઇઝરી ઓટીની સ્થાપનાને લગતી અને ઇન્સપેક્ટરોની નીમજુકને લગતી કલમો અમલમાં મુકારો. ત્યાર બાદ ખીલની ખીજી કલમો ડ્રંસવાલ અને નાટાલમાં એક કે એ જાહેરાતો દારા અમલમાં મુકારો. કેપ પ્રાંતમાં કાયદો જાહેરાત થી અમલમાં મુકવાની અથવા જુદા જુદા લતાઓને માટે જુદે જુદે વખતે

તેમની નબર સામે રહેતી જ શહેરી મુંબઈના કરોડપતિ તો પોતાની પાસે રહેનારા મધ્યમ વર્ગના લોકોથી પણ અપરિચિત હોય છે, એમ બને કે ગામડાના સાધારણ ગરીબ ગામડીયા માટીના વાસણ વાપરે ત્યારે ત્યાંની શ્રીમત દરોડાના વપરાશમાં પિત્તળનાં અને ખાસ પ્રસંગે ચંદીનાં વાસણ વાપરે. ગામડામાં રહેનાર કરોડપતિ દેવપુત્ર સીપમ હંમેશાં ચંદીને સામાન વાપરી પણ શકે નહીં. પરંતુ ધનવાન અને ગરીબ વચ્ચેના આ બેદ મામડામાં શહેરના નેટવર્ક તીવ્ર નહીં હોય. શહેર માં વસનાર કરોડપતિના જોખાખંડ માં કાચથી બંધેડું ટેબલ, ચીની વાસણો, ચંદીના ચમચાકાંટા, ભત ભતનાં મૂકીયા, ભીંત પર તરફે તરફનાં ચીત્રો, ભત ભતની આકર્ષક ગોઠવણો હોય છે, ત્યારે તે જ કમ્પાઉન્ડમાં એના નોકર માટે કાચા પાકા છાપરાવાળી એક બે જોડીઓ હોય છે. આ જોખનખંડ અને નોકરની જોડી વચ્ચે જે ક્ષર હોય છે, તે ગામડા કરતાં અનેક ગણો હોય છે પરંતુ તેવ છતાંયે આ નોકરના ધર વગેરે જીવનની સમગ્ર શહેરમાં ફેરી કરીને ચમરો કરનાર કાણ ગરીબ ફેરીયાની સરખામણીમાં કોઈ સારી હોય છે. તે પછી તેની નીચેના દરબજાના કામ કરનારા ભંગી વગેરેની તો વાત જ શી કરવી?

એમ પૂને કે ગામડાની શોધણી અને એનાં છોકરાં વધારે ઉચાં અને સ્વચ્છ કપડાં અને કાંઈક ધરણાં પહેરે અને એના રોટલો, સાળ વગેરે વધારે કીમતી હોય, વળી દીવાળી, દરોરા, પીવાહ વગેરે પ્રસંગે પ્રુમ શણગાર મણ્ઠને ફરે તોપણ શોધણી અને તેની છોડકીઓ ગરીબની પેટે દરોડાજ રોટીએ ચલાવશે, ધરકામમાં ભાગ લેશે અને ધરની ભવાયદારીની સંતુભવ કરશે. સામાન્ય લોકોની સાથે હળોશભળશે, સાથે તહેવારો ઉજવશે, ગીતો ગાશે, કયા સાંભળશે, જીવનના હર્ષ-શોક

પાળશે. હર્ષ-શોક, જુલ-વિનાહ, ગીત-કમા વગેરેમાં બંધકતઓ બળે છે, ત્યારે એકબીજાને પોતાના સામાજિક દરબજાનું માન એણું થઈ નય છે, અને સમાન ભાવમાં તરફ થતી રહે છે. શહેરમાં એવા સામાજિક સંપર્ક અને હળવામળવા વગેરેની તકો જ હોતી નથી. કરોડપતિઓ પોતાની અઘણ સમાજ બનાવે છે, મધ્યમ વર્ગના લોકો પોતાનો અને નીચેના વર્ગના માણસો તેમનો અલગ બનાવે છે. ધધા વર્ગો પોતાના દરબજાના લોકોમાં હલેમણ છે, ફરે છે, અને આનંદઉત્સવ કરે છે. કેવળ લેવા-દેવા અને નોકરી વગેરે તેઓ ખીન્ન વર્ગના, માણસો સાથે સંબંધમાં આવે છે પોતાના કરતાં નીચેના દરબજાના લોકોમાં સુખ-કુ:ખ, પૈસાની મુંઝવણ વગેરે સવાલોની કલ્પના સુધ્ધાં ઉપરના દરબજાના લોકોને આવતી નથી.

ત્યારે જુદા જુદા દરબજા અને ધંધાના માણસો વારંવાર પરસ્પર સંબંધમાં આવે છે અને એકબીજાની નબર સામે તેમનો જીવનવહેવાર ચાલવો હોય છે, ત્યારે એ સંલગ્નોનું જીવન જ પોતાનો જોગો પર અજીવનથી પછે આત્મચિન્તનની ભાવના પેદા કરે છે. તેના સમાજમાં રહેતી કોઈ કરોડપતિ પણ અત્યંત ઉણદ સ્વામી કે ખીજ એની સુખસમગ્ર પ્રત્યે બેદરકાર રહી શકતો નથી. આ પ્રકારની જીવન વ્યવસ્થા પોતાની જોલે જ વાલીપણાની ભાવનાના વીકાસમાં સહાયજીત થાય છે.

સારાંશ એ છે કે વાલીપણાનો સીદ્ધાંત પોથીમાંનું રીંગણું બની રહે અને ખાનગી મીઠકાતની પ્રથા જેમની તેમ ચાલુ રહે તોપણ સાદી જીવન વ્યવસ્થા અને વીકીન્દિત સમાજરચના માં હંડિસા એકાઈ કરવાની અને આર્થિક વીખમતા અને કલહોનું નિવારણ કરવા ની પોતાની જેલે જ વધારે અનુકૂળતા રહી છે.

હું તો ગઈ કાલે સવારે આવનાર હતો. આવીને પ્રારંભમાં જ નાચુબાઈ ને કહેવાનો હતો. 'જ્યતી માલ્યો ગયો એટલા માટે તમને મળવા આવ વાની ફરજ હતી.' હું તો વર્તમાન પત્રો વાંચતો નથી. હિંશોરલાલબાઈ તો પત્ર આવ્યો. કાંતિ મલ્યો આવેલા દીવસ હું આવી શક્યો નહીં એ માટે એમની પાસે મારી માગવાનો હતો. એ મારી માગવાની તો હવે રહી ગઈ, હવે આપની પાસે મળી રહી છું. વહેલા આવવાની ફરજ હતી છતાં નીહ આવી શક્યો માટે મને કુ:ખ થાય છે.' પ્રિયબનો, વડીલ કે પુત્ર્ય બંધિત ન્ય છે, ત્યારે કુ:ખ સર્વને થાય છે, વિવિધ પ્રકારના કુ:ખ થાય છે. માનવી એ સમજવું નોંધ્યો કે કુ:ખ યુવું સ્વાભાવિક છે. એ કુ:ખમાંથી મોધ પાહ લઈને આગળ ભવિષ્યમાં શું કરવું નોંધ્યો એ વીચારવાનું વીચારણીય મનુષ્યનું કતવ્ય છે. એવા ખીન્ન બનાવ માટે સાવધ રહેવું નોંધ્યો. કુ:ખ વીચારવત મનુષ્યને મોધ આપે છે. જે બજન હમણાં ગવાયું તે મોધ દાયક હતું.

શું રામ ને રંકે, ધધા જ દુનીયા છોડી ન્ય છે. માનવીનું કતવ્ય છે કે પોતાની જીંદગી સાધક છે. જે અસહ વસ્તુ કમાવાની છે તે કમાઈ લઈએ તો જીવન સાધક બને. એ અસહ વસ્તુ રહે તે સારથક થવાય. જે પ્રમાણે કોઈ પૈસા લઈને કુકાને ન્ય અને પૈસાથી ચોગ્ર વસ્તુ મળે તો એને તૃપ્તિ થાય અને એને લાગે-કે 'પૈસા ગયા નથી, સીદર ચીજોના રૂપ મોં હાવજી જ છે.' તેવું જ છે જીંદગીનું. જીવનમાં મુજ વસ્તુ મેળવી લીધા પછી તૃપ્તિ રહે છે. સમર્થ રામદાસે કહ્યું છે કે 'આ જગત પ્રુદ એક ચાલતા ષોરેસવાર જેવું છે-કામ કરે કે સુખ રહે. કુનીયા ચાલતી જ રહે છે જીંદગી હમણાં પચાસ થઈ જશે. માપી પોતાની પાંખ હલાવે એટલા સમયમાં મનુષ્ય ચાલ્યો ન્ય છે. જીવનમાં માનવી કશું કરે તોપણ જવાનો છે, ન કરે તોપણ જવાનો છે. આપણે ભાવિ ભણવા નથી. ભુતકાળે જાણ્યોએ છીએ. એમાંથી મોધપાહ લઈએ જેનું જીવન રહેલું સાઈં, એટલું વધારે કલ્યાણકારી બનશે. જનમ સાથેક થશે. લાખો લોકો ચાલ્યા ન્ય છે. મહાત્માજી પણ ચાલ્યા ગયાં એમનું કાળ જશે. જીવન સાથેક રહેલું થયું તેની એ નીશાની છે. જે પ્રુદ પોતાને જ માટે કમાય છે તે કાળ રહે છે, એને મૃત્યુ વખતે કશું પ્રાપ્ત થતું નથી. બજનમાં ગયા પછી ચોગ્ર મીજ મળે તો કુ:ખ લાગતું નથી. જીંદગી નતી રહે છે તો પણ. આપણી પાસે જીવી યીજ છે કે કશું જ ગયું હોય

એમ લાગતું નથી. લોકો પ્રવાસ દરમ્યાન પોટલાં બંધી ને રેજીન પર ભેસે છે. માડી આવી છે ખેસી ગયા, એ રીતે તે માણસ પોતાની જીંદગીમાં વધુ પ્રાપ્ત કરે છે, તેને જીતી વખતે ઉદગમ કે કુ:ખ થતું નથી.

મહાન સમ્રાટ સિકંદર ખીખાર પડ્યો. મૃત્યુ નજીક આવ્યું. એના પતિ, પ્રધાન, મોટા મોટા બેદારબંને મોઢાવાવનાં આવ્યા. પુછ્યું:

'કોઈ મને બચાવી શકશે? લાખો તું ખચ કરવા તક્યાર છું.' મૃત્યુ વૃ નજીક આવ્યું. મૃત્યુને એણે કહ્યું: 'લાખો કરોડો આવ્યું, મને બચાવી લે!' પણ ના, જવું જ પડ્યું. ત્યારે આખરે એણે કહ્યું:

'મારા બંને હાથ કરનની બધાર રાખજો; કારણ કે મેં આટલી મોટી દુનીયા છતી દોઢત દોઢત તોપણ ખાલી હાથે જાઉં છું. દુનીયાને એ લેવા હા! આટલી આવે છે ને ન્ય છે, હાથમાં કશું જ રહેતું નથી.'

દ્રવ્ય વગેરે પર બરોડો રાખવો બધું છે, સાથે કશું નથી આવતું જેણે બંધિત, ચારિત્ર્ય અને શીલ પ્રાપ્ત કર્યાં, તે તેની પાસે જ રહેનાર છે. બધારની વસ્તુ અઘમ-મોહાજ જ રહી જવાની છે. અંદરની વસ્તુ ન્યાં આ ભા જશે ત્યાં તેની સાથે જશે, એકલું ભાન રહેતું નોંધ્યો. ધ્યાનમાં રાખવું આવનાર છે.

આપણે માનીએ છીએ કે ખીજોને તો બાર આપણે સંભાળ્યોએ છીએ. ઉણવોએ છીએ, પણ એક દિન સર્વે સોંપવું જ પડશે. ધંચતવનના આ પોંડ ઉછીને છે. ગીતાજીએ કલા પ્રમાણે 'જે વસ્તુ કદાતી નથી, જીવળી નથી, ભિગતી નથી; જે દોરક જસ વસ્તુને મૈન-બને ઝેરણુ આપવાવાળી છે' એની કેટલી મોટી ચકિત હશે! અને એને ઝોળખીને એની સાથે-સથ ચારિત્ર્ય અને શીલનો વધારો કરીને તો જીંદગી કેટલી કોમતી બની ન્ય છે? આ જેણે પ્રાપ્ત કશું તે સાથેક નીવડ્યો-ભલે પછી એ મોટો હોય તે નાનો.

જીવનમાં શું કરવાનું છે, એનું ભાન કે ધ્યાન રહેવું નોંધ્યો. નહાં તો પછી જેમ કોઈ મોટી વસ્તુ બજનમાં લેવા માટે ગયા હોઈએ અને બાન ન રહે તે તો બધી જ કુકાને ફરીફરીને ખાલી હાથે આવીએ અને પછી બજન બંધ થઈ ન્ય એવું થાય. જો ાઇ ધ્યાન રાખીને ન્ય તો બધું પ્રાપ્ત કરીને આવે. નાનપણમાં જે આ વસ્તુ સમજ્ય ગયે તેણે પ્રાપ્ત કશું છે-ભલે પછી જીંદગી રહે-ને ન રહે.

આ સારા જે કુટુંબને કુ જેણું છું છે. છોડારાજો સાથે વિશેષ પરિચય રહી છે. કાંતિને લીધે જ્યતીનો પરિચય

મૃત્યુનો મહિમા

શ્રી. કેદારનાથજી

જીવન અને મૃત્યુ; આત્માનું આ જગતમાં અવતરણ અને પ્રસ્થાન; એક ક્રિયા માટે આનંદ અને ખીજ માટે શોક શા માટે? ભગવાનનું જ જે એક સ્વરૂપ છે, જેને નબરમાં રાખી મનુષ્ય દુષ્ટિન કે ધોમીને ઢીસાલ-રાખે, તે કુનીયા છોડતી વખતે માનવીને મૃત્યુમિલનનો લેશમાત્ર ચે પ્રતાવો ન થાય એવું એ ગોરવવતું છે, મહિમાવતું છે. તેને કોઈ પણ સ્વરૂપે ગમે તે સંજોગોમાં આવકારવા કાનું આપણે તક્યાર રહેવું નોંધ્યો. એક સ્વભવને ત્યાં આવેલ, આવા પ્રસંગે પુ. નાયજીએ મૃત્યુનો મહિમા બતાવ્યો છે. આ પ્રવચન પુ. ધ્યાન આતેસરી શી. કંતુ મોંધીએ નોંધી લઈ પુ. નાયજીને વચારી. 'અખંડ આનંદ'ના વાયકો માટે આમું હતું. અમારા વાયકોના લાભથી તે અહિ આપીએ છીએ:

એ ત્ર પ્રસંગે આવે છે ત્યારે થાય છે કે હું મુંડું કહું? કંઈ જ સુખનું નથી. પ્રસંગની સર્વ લોભાનો મન

ઉપર શી અસર થઈ હશે તેની કલ્પના તો હતી, પણ હવે વિશેષરૂપમાં જોઈ શકું છું.

પાનરમાં ગયા પછી ચોગ્ર મીજ મળે તો કુ:ખ લાગતું નથી. જીંદગી નતી રહે છે તો પણ. આપણી પાસે જીવી યીજ છે કે કશું જ ગયું હોય

થશે. એ નાનો હતો તે પણ ગયો ત્રણે નહિ, કમાઈને ગયો, નામના મેળવેને ગયો. પિતાજીની ધખ્ખા પ્રમાણે ગયો. પિતાજીએ મહાત્માજીને દેશ માટે સમર્પણ કર્યો હતો. તેણે દેશ માટે-સમાજ માટે પોતાની જાત અર્પણ કરી હતી. એને તે કંઈ ક્ષમકર્મ હતું. કાંતિએ આઝાદીનો આંદોલનમાં શું શું કર્યું, -મારે ખાધા ત્રણે તે આપ જાણતા હશે, પરંતુ જ્ઞાતિએ તે પ્રાણપાંચ કર્યું-સાચું દાન દીધું. એના અવસાનના સમાચાર સાંજના નાચુબાઈએ અક્ષોસ નહોતો ક્યોં થવાનું હતું તે થઈ ગયું, દેશ તે સમાજ માટે જ્ઞાતિ ગયો. એમ એ કહેવા દતા.

મારું શરીર ભોગ કે સુખ માટે નથી. પશુ ગરીબો માટે છે એમ માનિને એણે એ અર્પણ કર્યું અને અર્પણને સમયે પણ ડેટલો આનંદ! આ કહેલું સુંદર કહેવાયું! માત્રપિતા પણ રાજ હતો. આને તે સાચું દાન-ઉચ્ચ દાન માનવું જોઈએ, અ પ્રકારનાં દાન જગતમાં બહુ મળતાં નથી હોતાં.

મહાત્મારાતની એક કથા છે : યુધિ. રિ રાજ્યનુય યત કર્યો-ગોટો યત કર્યો, ધણી ધામધુમ કરી, અનેકોને ભોજન આપ્યું. શીકુંજી હાજર હતા. ભોજનાર્થે બધું પુરું થઈ ગયા પછી સ્વર્ગમાં ધંદાર અવતો હતો. યુધિરિને આ નંદ થયો-સાથે ગવ' પથ.

ત્રેણિયો આવ્યો. અધુ' શરીર કમળું હતું, અધુ' સાડું હતું, યતના પહેલા અન્નકણ પાસે આવ્યો. અન્નકણ શરીરે લગાડવાને પછી 'અહો તે સાચું અન્નદાન નથી થયું' એમ એણે કહ્યું. કુજી પુછ્યું : 'અધુ' અંગ અતું કેમ થયું?' નોંખિયાએ કહ્યું :

'કુઠાળને સમયે એક બાહણ કુટુંબ દીસોથી ભુખ્યું હતું. કુટુંબમાં પતિ પત્ની અને એમના એક છોકરો ને પુત્ર વધુ એમ ચાર જણ હતાં. એક દિવસ કંઈ ખાવાનું મળ્યું. તથ્યાર કયું એટલામાં એક અતિથિ આવ્યો. એ જમાનામાં અતિથિને ભોજન જમાવવા લીના ભોજન કરવામાં પ્રચલન નહોતું. પુત્ર અને પુત્રવધુએ અન્ન આપીને દિરસો આપવાની ઇચ્છા માની. પિતાએ કહ્યું : 'નહિ પહેલો અધિકાર માટે. એજી પોતાનો દિસો આપ્યો. અતિથિની શુભા સાંત થઈ નહિ. માતાએ પોતાનો દિરસો આપ્યો તેપણ તૃપ્તિ થઈ નહિ. અતે કૃષે તથા પુત્રવધુએ પોતાનો દિરસો આપી દીધો. આમ સાચું દાન દીધું. રાજ્યશૂરી યજ્ઞને અતિથિ આશીર્વાદ આપી ચલાઈ ગયો. અન્ન ન મળવાથી બંધમાં આ કુટુંબ આપનામના પ્રાણ ખુવ્યા, છતાં એમને સાંતિ હતી, પત્ની તૃપ્તિ હતી.'

તોજિયાએ આગળ કહ્યું. 'ત્યાં જે અન્નકણ પહેલા હતા ત્યાં હું ગયો. મને કહેવામાં આવ્યું કે અધોમાં સાચા દાનનો અન્નકણ જે લાગશે તે તે ભાગ પણ સુવર્ણનો થઈ જશે. આણ' શરીર આમ પુરું થઈ જશે. આકાશમાં ચંદ્રેલા કહેવામાં આવ્યું હતું આવ્યો; પણ અહો તે અડધો ભાગ સુવર્ણનો યુધિરિને તે ગવ' મળી ગયો. આ તે કથા છે-સાચી હોય કે ન હોય; પણ આણએ તે એવું તાત્પર્ય મરહણ કરવાનું છે. સાચું દાન તે માનવ ધર્મ માટે સ્વાર્પણ કરવામાં છે. એમાં સંતોષ હોવો જોઈએ. દાનના અન્નક પ્રકાર છે. કોઈ કીર્તી મેળવવા માટે દાન કરે છે તે કાષ્ઠથી ઇચ્છાયો. દાન આપવામાં આનંદ આવવા જોઈએ અને સાથેસાથે મનની તૃપ્તિ પણ હોવી જોઈએ. દાનનો આ ઉમદા પ્રકાર છે- મહાત્માજીએ અન્નક આંદોલનો કર્યાં, તેમાં બને પુરોએ ભાગ લીધો. આવા પુરોને જન્મ આપનાર પિતાને પણ ધન્ય છે. આવા પુરો આપણમાં ધન્ય નેહા જ્યાં છે. લોકો તે ખુદ નો-પોતાનો સ્વાર્થ જુએ છે અને આપણે અન્ય સર્વેના મરહણ છીએ એ પ્રકારની ભાવના રાખતા નથી. એજ કારણે દેવનું પાન થઈ રહ્યું છે. મહા ત્મા ગાંધીએ શિષ્યાવાર્ય કે આખોય દેશ આપણું કુટુંબ છે. એમણે પોતાનું કુટુંબ લુપ્ત કરી દીધું-આખા એ દેશને એમણે પોતાનું કુટુંબ માન્યું. એવું માનવાવાળાએમાંના એક નાચુબાઈ હતા. એમનાં સંતાન મારા પુત્ર સમાન છે.

નાચુબાઈ એ પોતાની જીંદગીમાં જે રમ્ય કમાઈને પ્રાપ્ત કર્યું, એથી અધિક પોતે શું પ્રાપ્ત કરી શકત? એનાથી જીવનનું શું સાર્યક થાત? ઉદારતાથી દાન દેવામાં અને ભકિત, શીલ, ચારિત્ર્ય વગેરેથી મનુષ્યજીવન સાર્યક થાય છે. પ્રાણીઓનાં મરહણ પછી એમની દરેક મીનને ઉપયોગ થાય છે, એની કીમત બેવકાળ છે; પરંતુ મનુષ્ય માટે એવી વ્યવસ્થા રચાઈ નથી. અવસાન બાદ એને બાળી નાખવામાં આવે છે. માનવી કાષ્ઠ એવી મીન પ્રાપ્ત કરીને ન જાય તે કશાય જમાનો નહિ. જે કંઈ પ્રાપ્ત કર્યું હોય તે કામ આવશે. એટલે આપણે દરેક સમજવું જોઈએ કે આપણે અહીં કંઈક મેળવવા માટે આવ્યા છીએ.

જે સત્યવાદી છે, જે સંત છે, તે શુદ્ધી ડરતો નથી. જ્યે જીંદગી સાધ્ય કરી તે જ મહા પુરુષ. સૌકેરિક નો પ્રસંહ જુએ, છુદનો જુએ, ઇસ્તુ ખિસ્તને જુએ મહાત્માજીને જુએ. જીવન તે શુદ્ધ સામે હતાં. જ્યે બેમાંથી પસંદગી કરવાની હતી. એ પસંદગી માત્ર એમણે કરી નહી, ખુદ શુદ્ધને બેતમદા ફુગ રવાખાવિક છે. જે વીવેકી છે તે ફુગમાંથી પણ કંઈક

મેળવે છે, સદ્ભાવ પ્રાપ્ત કરે છે, વસ્તુ મેળવે છે. મારા સાથી-શ્રી. નાથુ બાઈ પરિખનું જીવન જુએ. એમ લાગે છે કે એમણે સાર્યક કર્યું, જીવન ધન્ય કર્યું.

ત્યારે હવે આપણે વીચારવું રહ્યું કે જેમ એ માનવી હતો તેમ જ આપણે યે માનવી છીએ. આપણે પણ પ્રયત્ન કરીએ તે જીવન સાર્યક ને ધન્ય બનાવી શકીએ એમ છીએ. આપણે એક કહતા. એમની જીંદગી ખુલાસ થઈ ગઈ. આપણે હજી પણ છીએ. બોધ લાદને આપણે એ માર્ગે ચાલીએ. ભુલ નો માર્ગ લીધો હોય તે તો સુધારીએ. સુધારણા વસ્તુ એવી છે કે એને ચોખ્ખાં માર્ગે લીધે તે એક સણુનો પણ વિલંબ લાગતો નથી. આપણે પણ એક દિવસ જવું પડશે જેનાથી ચારિત્ર્ય અને શીલ પ્રાપ્ત થાય છે, તે દરેક વસ્તુ દાન વિવેકી માનવી માન પ્રાપ્ત કરી લે છે.

આ લોકોના મરહણે પણ આપણને જગાડયા છે, જાન દોષ છે. ફુગ વસ્તુ એવી છે કે એમાં જેટલા લોકો વધુ તેટલું વધુ સાઈ; જેટલી સહાનુભુતિ વીશેય તેટલું વીશેય વધુ સાઈ; કારણ કે ફુગ સર્વમાં વહેંચાઈ જાય છે. આ પકતાથી સુખ વધી પામ છે, ઘટવું નથી. વ્યાપકતાથી ફુગ વધી પામતું નથી, ઘટે છે, બોજી થાય છે. જે વ્યક્તિ ગઈ છે તે બાનપણા જેવી. આપણું પણ અહોભાવ ગણાવું જોઈએ. ડેટલા યે તાર, પત્રો આપણે ડેટલા યે માણુશે મળીને ચાલ્યા ગયા

હશે. આ સર્વ બાનપણાને માટે બને છે. એટલા માટે આપણું પશુ સદ્ભાવ ગણાવું જોઈએ.

તમે સહુ ફુગ માનશે નહિ. એક મહિનામાં જે વ્યક્તિનું દાન! આવી વસ્તુ સાધારણ રીતે પ્રાપ્ત થતી નથી- જેનાં કંઈક વિશેષતા હોય એને જ મળે છે. આ સદન 'કરવા' પરમાત્મા આપણને ધૈર્ય, શાંતિ અને શકિત આપે.

જે વ્યક્તિઓ ગઈ છે એની સાથે તે જીવો સંબંધ નવે સ્વરૂપે જન્ય થાય છે તેમણે અને મારો સંબંધ એ કારણે વધી પામ્યો. જીંદગી સુધી એ કામ્યમ રહે એવી પ્રાર્થના કરું છું. આટલું કહેવાનું મન નહોવું, જન્મમાં થી આપોઆપ આ ઉદ્ધારને નીકળી પડ્યા

થોડુંક મારે વીશે કહી લઈ. હું કોઈ પણ ઘન પ્રસંગમાં ગયો નથી, જતો નથી. મારી શકિત મર્યાદિત છે. સુખ અસ્વસ્થોમાં નહિ ગમે હોઉં તે વાંધો નહિ, પણ ફુગમાં અચ્ચક્ર એ બીમારી વખતે બધું ય છોડીને પહેલા જવું જોઈએ. ફુગનો વખત આવે ત્યારે ત્યાં જવાનું માનવકર્તવ્ય બની રહે છે.

ત્યારે પણ જરૂર લાગે ત્યારે મારી સહાય લેવામાં સંકેચ ન કરશે. મને તમણે જ માનવું, એ રીતે ઉપયોગ કરશે.

કૃષ્ણર સાંતિ ને ધૈર્ય આપે. બોધ લેવાની શકિત આપે.

કેંગ્રેસના આદર્શો સાથેનું ઘર્ષણ ટાળવા માટે ડો. પટ્ટાભીની અનુરોધ પ્રજના સહકાર માટે પડીત નહરૂની અપીલ

કેંગ્રેસ પ્રચલ્પ ડો. પટ્ટાભી સીતા રામીયાએ આનંદોળ ૧૫ જેટલા રાજ્યોના પ્રધાનો અને કેંગ્રેસ સમીતીઓના પ્રમુખોની પરિપત્તું ઉદઘાટન કરતાં રાજ્યોના પ્રધાનો અને કેંગ્રેસ સંસ્થાઓના વડાઓને સરકારના આયોજન પંચ કાયદેમ અને કેંગ્રેસના આદર્શો વચ્ચેનું ઘર્ષણ ટાળવાની અપીલ કરી હતી.

બે.દીવસ ચાલનારી આ પરિપત્તમાં દેશ માટેના 'તાકીદના કાયદેમ' પત્રની કેંગ્રેસની આયોજન પેટા સમીતીની ભલામણો પર વિચારણા ચલાવવામાં આવશે, તેમજ કેંગ્રેસ નિયુક્ત આયોજન પેટા સમીતીની અને સરકાર નિયુક્ત આયોજન પંચના કાયદેમને સંકળી લેવા માટેનાં પગલા અંગે પણ ચર્ચા ચલાવાશે.

પાંચ સપ્ટેમ્બર, અનેલી કેંગ્રેસની આયોજન પેટા સમીતીની ભલામણો યાદીના સ્વરૂપમાં બે દિવસ પહેલાં રાજ

યોના પ્રધાનોને પહેલાંયાવવા આવી હતી. આ ભલામણોમાં વધુ આનાજ ઉત્પાદન, સરકારી સંસ્થાઓ, કૃષ્ણવિષયક અર્થતંત્ર અને પ્રાપ્ત પંચને તે ઉપરાંત ઉત્પાદન, વહેંચણી અને ભાવ અંગેના જુદા જુદા અંકુશો હળવા કરવાનો તેમજ ઘોઠા ખખેઈં ઉલોગો માટે મર્યાદા તથ્યાર કરવાની ચોખ્ખાનો સમાવેશ થાય છે.

ડો. પટ્ટાભીએ ૧૨ પાનાં ભરીને તથ્યાર કરેલા તેમના પ્રવચનમાં કેંગ્રેસ સંગલિત આયોજન સમીતીની પ્રખતિ નું અવલોકન કર્યું હતું. અને તેના મહત્વ પર જાર મુક્યો હતો. સરકારી આયોજન પંચને ઉદ્દેશ્ય કરીને ડો. પટ્ટાભીએ જણાવ્યું હતું કે પંચની ભલામણો અમલામાં મુકવા માટે કેન્દ્ર અને રાજ્યો વચ્ચે સંપૂર્ણ એક વાક્યતા બને, સહકારની આવસ્થકતા છે. રાષ્ટ્રના જીવનનું આયોજન કેન્દ્ર કે રાજ્યોના એકાંકીને જ વિષય નથી

ઓધોગિક ક્ષેત્રમાં સિદ્ધિ
 ઔદ્યોગિક ક્ષેત્રમાં સરકારની અનેક વિધિ સિદ્ધિઓને અનુલક્ષીને ડો. પદાભી એ ૨૫ એટલા ઉદ્યોગોને આકૃષ્ટ અને નિયમન હેઠળ લાવવા માટે તદ્દપાર દરારોલા ઉદ્યોગો અંગેના ખરડાનું સીમાચિન્ન ગણાવી તેની પ્રશંસા કરી હતી. ડો. પદાભીએ વધુમાં કહ્યું કે દેશના બંધારણમાં સમાવિષ્ટ કરાયેલા કેટલાક અનુચિત હક્કો અને રાજ્યની નીતીને લગતા કેટલાક માર્ગસૂચક સિદ્ધાંતો સામાજિક અને આર્થિક સંરચા આ સાથે ગાઠ રીતે સંકળાયેલા છે અને તેમને વ્યવહાર કાર્યક્રમોને અમલમાં મુકવા આવશ્યક છે! કેમકેની આ ભદ્રેશરતો અને માગ સુચનો વધુ અસરકારક રીતે અમલમાં મુકવા માટે ધારાત્મક આયોજન પંચની રચના કરવામાં આવી છે.

ઘર્ષણ ઠાળવાનાં પગલાં

કેમિકેની નીતી અને આયોજન પંચની વીચારણા વચ્ચેના સંબંધને ઉલ્લેખ કરતાં ડો. પદાભીએ કહ્યું કે, હું સમજ શકું છું કે પંચની વીચારણા અને કેમિકે સંરચાની માનવા વચ્ચે ટૂંક સમયમાં યુવનજી અને ઘર્ષણ પશુ થાય. આ પુરિષ્કારો હેતુ એવું ઘર્ષણ ઠાળવા માટેના પગલાં શોધી કાઢવાનો છે.

કેમિકે પ્રમુખે એવું સૂચન કર્યું હતું કે પોરેશદે કેમિકેના આર્થિક કાર્યક્રમનું કાર્ય અને રાષ્ટ્રીય આયોજન પંચના નીજીયાને સાંકળી લેવા માટેની એવી કાર્યપદ્ધતિ તદ્દપાર કરવી જોઈએ કે જે કેન્દ્ર અને રાજ્યોની સરકારની ઔદ્યોગિક નીતીની ભુમિકા બને.

ડો. પદાભીએ વધુમાં કહ્યું કે આગે ડો. પદાભી આર્થિક અને જીવન ધોરણ ઉંચું લાવવાના પ્રશ્નોની સંબંધિત નીતીને ન જોઈએ, પરંતુ તેમાં સાંસ્કૃતિક અને આધ્યાત્મિક મુદ્દો તેમજ માનવતાનો સમાવેશ થવો જોઈએ.

ભાષાવાર પ્રાંત રચના

શુદ્ધ ભૂદાં રાજ્યોમાં મોલાતી વિવિધ ભાષાઓ અને ખાસ કરીને જે રાજ્યોમાં જે ભાષાઓ મોલાય છે તેવાં રાજ્યોનો ઉલ્લેખ કરીને ડો. પદાભીએ કહ્યું કે આ સુકલેહી દુર કરવા માટે ભાષાવાર પ્રાંતરચના તાકીદે આવશ્યક બને છે.

દેશના સાહિત્યનું સંચોલન કરવા માટે કેમિકે પ્રમુખે એક ભાષામાં લખા વેલી કૃતિનું દેશની બીજી અંગીયારા ભાષામાં ભાષાન્તર કરવાનું સૂચનું હતું અને ભાષાઓમાંથી પરસ્પર ભાષાન્તરો કરવા માટે અનેક ભાષાઓના વિદ્વાનોને એક વર્ગ ઉભો કરવાની જરૂરીયાત જણાવી હતી. આવા વિદ્વાનોને ઉભો કરવા આપવા માટે સરકારે તેમને પારિતોષ આપવા જોઈએ અને તે માટે દર વર્ષે દસ લાખ રૂપિયાની રકમ મંજુર કરવી જોઈએ એવી રાષ્ટ્રપતિએ

સૂચના કરી હતી. પંત પ્રધાનો અને પ્રાંતિક કેન્દ્ર સમીતીઓના પ્રમુખોની આ પરિષદ કેમિકેની આયોજન પેટા સમીતીએ અગાઉ રજુ કરેલી યાદી પર રાજ્યની સરકારે અને પ્રાંતિક કેમિકે સમીતી સરકારે સુચવેલા સુધારાઓ પર ચર્ચો કરશે અને તેને બે દિવસની બેઠક દર મીયાન દેશની આર્થિક પ્રગતિ માટેની આખરી કાર્ય પદ્ધતિ ઘડી કાઢશે. અને રાજ્યની સરકારો, કેમિકે કાર્યાલયો અને આયોજન પંચને આ કાર્ય પદ્ધતિથી માહિતગાર કરશે.

પરિષદને સંબોધીને મોલાતાં પડિત નેહરુએ કહ્યું હતું કે, સરકાર પાસે અનેક યોજનાઓ છે, પરંતુ સંચોલન

હિંદના ટુંકે ખખરો

સુલભ રાખ્યું છે.—હિંદની પાલોમ્પેટ ના સભ્ય થી. આર. કે. સીધવા જેઓ પાલોમ્પેટને લગતાં કાર્યોના અભ્યાસ કરવા સુરોપની મુસાફરીએ ગયા છે તેમજે લંડનમાં અખબારોના પ્રતિનિધીઓને મુલાકાત આપતાં બહુવચનું હતું કે હિંદનો અખબ હેતુ શાંતી સ્થાપવાનો છે અને આચારી નેતાઓ જે તેને અનુસરશે નહિ તે પછી અમને જનતાની કેમિકે સરકાર કહેવાવવા નો કરો હક નથી. સાંતીને હું હોંદ અને પાકીસ્તાને માટે જ નહિ પરંતુ ફુનીયાને માટે અગવળની વસ્તુ અહીં છું. તેમજે કહ્યું કે કેટલાક લોકોને સંકો છે કે પાકીસ્તાન કરાર પાણી કે કેમ. પરંતુ મારી ખાતી છે કે તે હવે નવા યુવમાં પ્રવેશ કરશે. લાગતાવળતા સમજા બે પુણું સહકાર આપશે તો હોંદ અને પાકીસ્તાન વચ્ચે એવો મીતતાભવો સંબંધ બંધારો કે એ બનને દેશોના બળનું ફુનીયામાં મોત લરકરી દ્રષ્ટિથી વળન પડશે એટલું જ નહિ પણ હિતકર થઈ પડશે.

અનાજ વધારે ઉગાડવાની સરકાર ની યોજનાને અંગે પંજબના આઠ પ્રજાજીઓમાં દેશખારી સુધીમાં ૩૬૦૦૦ ઉપર વાંદરાઓને બાંધુંકથી મારી નાખવામાં આભ્યા છે. વાંદરા પાકને ઘણું નુકસાન કરી રહ્યા હતા.

મદ્રાસ સરકારે જીવન તા. ૧૫ મીથી એક રાજ્યમાં દારૂબંધીનો અમલ કરવાનો કરાવ કર્યો છે અને બીજા ચાર પ્રજાજીઓ સાલેમ, ઉત્તર આર કોટ, કોઇમટોર અને મીટુરમાં પોલીસ તરફથી તેનો અમલ થશે.

હોંદ સરકારે ગત વર્ષમાં ૫૭૮ લાખ રૂપિયાની વીધાયીઆને ૧૪૦૦ સેલર શીપો આપી હતી. ૧૯૫૦-૫૧ ની સાલમાં એ યોજના ચાલુ રાખવાની તેજી કરાવ કર્યો છે અને તે પેટે અંદાજ પત્રમાં દસ લાખ રૂપિયાની સગવડ કરી છે.

શ્રી. કાકાભાઈ કાલેકર જેઓ ટુંકે મુદત ચર્ચા ઇસ્ટ આફ્રીકાની મુલાકાતે ગયા છે તેઓ મ'બાસામાં પોતાને કાર્યક્રમ પુરો કરી મંગળવારે નબરેઈ ગયા છે. તેમની સાથે સ્વર્ગચ શ્રી. જન્મનાલાલ બંબળના પુત્ર શ્રી કમલ નવન બંબળ પશુ આવેલા છે. આ દેશનો હોંદ સાથેના સંબંધ બગરેલો હોવાના કારણે શ્રી. કાકાભાઈએ હાલ સાઉથ આફ્રીકા આવવાનું

વીના તે અસરકારક બની શકે નહોં. પડીત નેહરુએ યોજનાઓના અમલ માટે બીજા સરકારી અને ત્રેજા વચ્ચે નાં સહકારની જરૂર પર ભાર મુક્યો હતો, અને જનતામાં સરકારના કાર્ય પરત્વે વીધાસ ઉત્પન્ન કરવાનો અવરોધ કર્યો હતો.

પડીત નેહરુએ રાજ્યોના પંત પ્રધાનોને જ્ઞત'ત્ર' રીતે કોષ પશુ યોજના અમલમાં ન મુકવાની સૂચના કરી હતી.

પડીત નેહરુએ આ યોજના અખિલ ભારતના ધોરણ પર હોવાની જરૂર પર ભાર મુકી કહ્યું કે, એક દેને સમરત ભારતને માટે ન હોમ એવી કોષ યોજના ઉપયોગી નીકરશે નહોં.

આવે વધારે ઉગાડવાની સરકાર ની યોજનાને અંગે પંજબના આઠ પ્રજાજીઓમાં દેશખારી સુધીમાં ૩૬૦૦૦ ઉપર વાંદરાઓને બાંધુંકથી મારી નાખવામાં આભ્યા છે. વાંદરા પાકને ઘણું નુકસાન કરી રહ્યા હતા.

શ્રી. સીધવા જેઓ કરાંચીના માણ ગેપર હતા તેમનો લંડનના જેપર મીલકોલેમમાં સહકાર કર્યો હતો.

ઈન્ડિયા લીગે કરેલા સહકાર વખતે મોલાતાં શ્રી. સીધવાએ કહ્યું કે અમે તેવી અગવળો છતાં હોંદ સરકારે આવતી સાલ સામાન્ય યુટીલિટી કરવા નો નીચક કર્યો છે.

હોંદ સરકારે પાકીસ્તાન સરકારને તા. ૧ લી માર્ચ ૧૯૫૦ બાદ જે મુસ્લીમો પશ્ચિમ પાકીસ્તાન ચાલી ગયા હતા તે બંધાને પાછા લેવાની અને તેઓની મોકલતો પણ પાછો આપી દેવાની પ્રેતાની યુરી દશાઈ છે.

હોંદના પ્રધાન મંડળમાં શ્રી યકબની રાજ્યોપાલનારી અને શ્રીપ્રકાશને લેવામાં આભ્યા છે અને શ્રી ન્ચરામ-દાસ દોશતરામ આસામના ગવરનર નીમાવા છે, ત્રણ નવા પ્રધાનો જેઓ તા. ૧૨ મીએ પ્રધાન મંડળમાં દાખલ થયા છે તેઓના હાથમાં નીચે ની ખાતાં મુકવામાં આભ્યા છે. શ્રી. કમૈપાલાલ યુનશી, અનાજ અને ખેતી; શ્રી. એચ. કે. મહેતાવા, ઉદ્યોગ અને સલાહ ખાતું; શ્રી. સી. સી. બીસ્વાસ હોંદ-પાકીસ્તાન કરાર માટે મદ્યસધ પ્રધાન.

ઈસખનમાં હોંદી શિક્ષણ પ્રચાર

ઈસખન કેન્દ્ર હોંદી પ્રચાર સમીતી તરફથી હોંદી વર્ગોની ઉદ્દઘાટન ક્રીયા શ્રી. એસ. એલ. સીંચ તરફથી સુધવાર તા. ૩૧ મીના વીક્ટોરીયા સ્ટ્રીટપર આલેલા સુરત હોંદી એસોસીએશન હોલ માં કરવામાં આવશે, જે પ્રસંગે સમીતી તરફથી સર્વેને હાજર થવા આમંત્રણ આપવામાં આવે છે. સમીતીનું કેન્દ્ર ૧૩૮ પ્રીન્સ એડવર્ડ સ્ટ્રીટમાં છે અને તેના સભ્યો નીચે પ્રમાણે છે: પ્રમુખ: રા. ગોવન મણી, ઉપ-પ્રમુખ: નારજ દાસ દલાળ, ડો. એન. પી. દેસાઇ, બંબળવાન: નારજીભાઈ ગીસી, સેક્રટરી: રા. કમીલામ દેસાઈ, ચર્ચીકાંત કુપેલીયા; હોંદી વર્ગો રા. નરદેવ વેદ હંકાર તરફથી જીવન તા. ૧ લીથી ચાલુ કરવામાં આવશે.

લગ્ન

જેહાનીસખાનના શ્રી. કેશવભાઈ લક્ષ્મણભાઈ તવડીયાવાના પુત્રી શીબતી ડાહીબેટાના લગ્ન દેસવાડા નીવસી સ્વ. મંગળાબાઈ જીવજીવનનાં પુત્ર શ્રી માંડાભાઈ સાથે તા. ૩૦-૪-૫૦ ના રવીવરે જેહાનીસખાનના માંથી હોલમાં થયાં હતાં.

ગાંધી પુસ્તક માળા

માંધીજી અહોં હતા ત્યારે તેમજે લખેલા અને બીજા કેટલાંક પુસ્તકો જે ફ્રીનીકમ સંસ્થા તરફથી પ્રગટ થયેલાં છે તેવા રર પુસ્તકોના સેટની પોર્સ્ટેજ સાથે કોમિત શ્રેકને શ્રી. ૪-૬.

આરોગ્યની ચાવી ૧૦
 અચડાના વાપરા ચીની નારીની
 શ્રદાંથી ૭ ૩
 શ્રેલા ખેલી ૫ ૬

अमरां नवां पुस्तके

सेठभाष ५ ०
विशाखा ५ ०
अभंग ५ ३
चतुर सुभाष ३ ३
नीरभवा ७ ०
आपणो धर संसार ४ ३
१५ ओषा (मि भाग सावे) १ ०
६३ पढारे ७ ०
प्रतिना ५ ०
गीता हृदय ३ ०
सुवर्ण युग २ ०
ओषा संतरेड २ ०
छ छ छ ३ ३
रं लीला २ ३
रूपायी भाष २ ६
सुंत देवीदास २ ६
मारी लढार ३ ०
महतराज हनुमान ७ ३
दुर्बला ४ ३
इवारे छेड्या सुटके ५ ०
मगडाण अने २ ०
शीत होरी अने भीम नाटके २ ३
आपणी अंग्रेज ५ ०
हंतरा ७ ०
बष्पा दोष ५ ०
अभोज्य आरोग्य ३ ०
प्रदासमाना प्रमुमी ३ ३
मम विचारया २ ०
धूपवाटिका २ ०
आर्य धर्म नीतिसार २ ०
पतीभंदार ३ ०
पराम्या ५ ३
लक्ष्म अक्षी ७ ०
धरती ५ ०
मीतांज्वली ५ ०
मुंगी सेतक ३ ०
रस सुतींजो ३ ०
गुण हृदयां ५ ३
नरी कुनीया ५ ३
साधना ५ ०
रंवेदनाय टांगार ३ ०
देव अने दानव ३ ०
शुधिका ३ ०
महान युवाधरो ५ ०
दास्य वीलास १ ०
धुषवतां पुर १ १
धुष अने पुत्रिय ५ ०
आजाह ५ ३
धुषिने आहसाह ५ ३
छुड अने केतकी ५ ३
आरिंता वीर पुंशे २ ३
शरतना बोंदा ३ ०
अवधु निदिशु ३ ५
मुभा ४ ५
मुभाती शोधनां २ ०
मंजनीयाड ५ ०
केटलां पक्षिओ १ ६
रेड देवती बोड क्वाओ १ ६
भववान गुध ५ ३

दिल्ल ५ ६
धसरदान ७ ०
गंधीछनी साधना ५ ३
चिरकुमार सभा (टांगोभूत) १२ ०
घोरातां हाडण ७ ६
धरतीने भाषणे ७ ०
धरने भाउगे ६ ०
अंधरां (भाग १-२-३) ३ ५
मानवताना मुल ६ ०
माधुसाधना इवा (अवेरयंथ) ७ ०
भासधारी ६ ६
भाडी लगे ५ ६
भस्त इधीरना दारय प्रमंजे ६ ०
नीवीध ताप ५ ०
तुनन रधीयाभां ओधीयुं २ ६
परम्या पछी (भाग १-२-३) ३ ५
सेटनी १६ ०
पडेली प्रीत ७ ६
पृथ्वीद ७ ६
प्रभु लकत लयदेव ६ ६
पीताछने वन प्रवेश ७ ०
परिषेस ७ ०
धुन लभ १३ ०
मे हेस हीपक ५ ३

आणके भाडे

भागवत क्वाओ ३ ६
गरिप्र रत्नोने सेंट लेभां प्रत्येक सेट ३ ६
मां पांय पांय पुस्तके छे. प्रत्येक सेटनी. ७ ०

नवल अध्यावलि

आ पुस्तकां साक्षर थी नवलराम साधना लेगेने संतरेड शुजरात विवा पीडे लढार पउये छे. ५ ६
आपु प्रसादी ५ ०
सुड लीला १ ६

भारतनु अध्यावलि

१६५० थी घर यंत ननु ५ ६
अध्यावलि ५ ६

फील केटलाक पुस्तके

अतीथ विज्ञान ६ ०
अतीथ दामपत्य छवन ६ ०
छुनु अने ननु ६ ०
लक्ष्म वातो ७ ०
छवनतर ७ ०
लभ तमाजी ६ ०
अवन स्वप्न ६ ०
डेगाछने जोग ६ ०
इंडानी रमअट ६ ०
दाल मीवडाने दारये ४ ६
दरीया पारना लढारवरीयाओ ७ ६
दालेला हीया २ ०
दीन यथी ७ ६

पंडीत ज्वाडलाल इत

ज्यतना छतीदासतं रेभा दशेन इनीयानी शरवातथी ते आख सुधुनी इनीयानी भादती आपणे छतीदास ले भागभां सेटनी छीमत. १-३-०-० ७ ६

अवन परेड ३ ६
श्री. प्रभुदास गांधीओ शीनीकेस आश्रय स्वर्ग अने पृथ्वी ६ ०

ना देवोक छतीदास पोताना अवन ३ ६
परेड दरभ्यान अनेदेओ आदेओगे छे. ११ ०
गंगोत्री अन्व संतरेड ४ ६
चित्रोदनी ७ ६
रमभुलाल देशाण इत ७ ६
अध्यास ६ ०
भाग १ २ ३ ४ ५ २-५-०
छीमत सेटनी २-५-०
आ पुस्तकां वष्या देश देशना छनी दारसीक शुष्पीक अवन उपर लभायवा नीयधेनेओ सेतरेड छे ७ ६
ननु साहीत्य ५ ०
आशावरी ७ ०
अजावात १ ०
भाग १ १ ०
जेक धर्म युद १ ०
आर्थीक छुगेण २ ३
आपणी अंग्रेज २ ०
छारभोरने प्रवास ६ ०

भीसा केसा

शुजरातीयां शुजराती जेअधुमिओना ३ ०
अर्य नानी आयुती ३ ०
जेडली केसा ३ ०
शुजरात विवापीदेने मेटो जेअधुमी केसा नवी आयुती १ २ ०

गांधीओ आयु

भाग १ २ सेटनी १ ०
भायाना संसार ७ ६
माननीनी अनाध १२ ०
रुदुण रदरय १ ०
मुअवला प्रशेओ ७ ६
येण वासिष्ठ १ ०
रामनाम गांधीओ २ ०
रामकुज गरथा ५ ०
रूपमती ६ ०
रथारथु १ ०
वसे प्रपय (वसे प्रधापर अज्वायण वामता लेगेओ) १२ ०

सेवीयद रशीया

(रशीया. पीशे लधुवा जोग भाडी ओ) ३ ०
थी बांलु पुस्तक १२ ६
सेवीहेने रसमार १ २ ३ ४ ५
सेवीहेने संदेश ४ ०
अना पंडीर ६ ६
सुरती रसयाण १ ०
सेनापती ६ ६
सेगनाय १२ ६
सुंहरने शयुगार १४ ०
सेना बाडकवाये ७ ०
बाडजाना बाडे (द्वारयनेवेस) ७ ६
बोडकमान् नीलक ६ ०
बस साधना ७ ३
वरे प्रुर (रकुश नेवेस) १ ०
वडवे ३ ०
चित्रिगनानी वातो भाउ २ १४ ६
वनछाया ७ ०

श्री हर्म ६ ३
सादरीकेनी सुधी ६ ६
दारय ओडके ७ ६
हंजरेत महअड ७ ६
छरसांम धर्म उपर अज्वायण पाठत नहुनु पुस्तके १ ०

सुंहर यीन संतरेड

तमारा धरने चित्रोथी सयुगारो हॉह ना प्रभात चित्रकारेना अ विरना संतरेडनी छीमत ६ ०
चित्र हार -सिक्ताल परीप इत यीन साधना ५ ०

अडछुत भारत ७ ६
चित्र आलभम ७ ६
अज्जना कला भंडप ५ ६
चित्र आलभम ५ ६

महा भारतना पावो

१२ पुस्तकेने सेट १ ५ ०
पुर्वा अने पश्चीम ७ ०
छेडीया प्रथेण (वाता संतरेड) ६ ६
यांत पणेमा २ ६
सोहरदेसीनी सुंहर ४ ०
सीराधनी प्रेम क्या (नावेल) ६ ६
सेदायण ला. १-२ सेटनी १ ०
छमभषी अक्षरय ५ ३
सेदायण १ ०
अभय प्रकाश (गांधीओ) १ ०

'Indian Opinion', P. Bag, Phoenix, Natal.

आणकेने वांयवा लायक

सुंहर पुस्तके

पांय यरीजाने सेड ३ ०
आमां पांय छतीदासके महान नरोना यरीजे छे. ३ ०
अंमत १३/-

आल रामायण ४ ०
इळ भाडीनी सुधी ४ ६

शिधुअध्यावली

सेट पडेलाभां १-पुस्तके १२ ६
सेटनी छीमत १५ ०

कीशोर अध्यावली

छ पुस्तके नेओ सुंहर वातांजिनेओ १४ ६

छसपना पात्रे गघेदा

आणकेने भाडे रमुळ पुस्तक २ ०
छीमत २ ०

जोग

२वीदनाय टांगार इत सुंहर नवलक्या, ले भागनी छीमत १-३-०

२००६ सुं पांयाण

शुजराती प्रेस ना मोटा नवा वर्षनी पंयाय ३/६
छीमत. ३/६

'INDIAN OPINION'

(Founded By Mahatma Gandhi In 1903)

For The Moral, political and Social Advancement Of Indians In South Africa.

Published Every Friday.

Subscription Rates

Payable Always In Advance.

Within the Union	26s.	Annually
" " "	13s. 6d.	Half-yearly
Outside the Union	30s.	Annually
" " "	15s.	Half-yearly

Become a Subscriber and persuade your friends to do likewise.

Apply to—

Manager,
Indian Opinion,
Phoenix, Natal.

Golden Number

OF
"INDIAN OPINION"

Souvenir

Of The

Passive Resistance

Movement

1906—1914

Price: Four Shillings.

Obtainable From :

"Indian Opinion"

Phoenix, Natal.

આવેલા દિવાળી અંકો

છાપા	શી. ૫ ૦	૨લીવાર	શી. ૧૦ ૦
આરામ	૫ ૬	સદેશ	૧૦ ૦
સવિતા	૭ ૦	વેણી	૭ ૬
મોજમજ	૬ ૦	મે હરી મોજ	૭ ૬
હાફ	૩ ૬	ચિત્રપટ	૭ ૬
સરવુ સાહિત્ય પંચાંગ	૨ ૬	મુંબઈ સમાચાર	૫ ૦
મુંબઈ સમાચાર પંચાંગ	૫ ૬	ન્યૂ હોર્સ (પુસ્તક)	૭ ૬
India, (English) 12 Copies	6.0	Filmindia English	5 6

KAPITAN'S BOOK AGENCY,
189 Grey Street, DURBAN.

Phone 23414

Tel Add. "KAPITANS"

અડવારીકે પંચાંગ

વાર	ભારતી ૧૯૫૦ જુન	હાફ ૨૦૦૬ એક	મુસલમાન ૧૩૬૮ સવાલ	પારસી ૧૩૬૯ શેહે, કદમી	મુર્બીદેશ ક.મી.	મુર્બીસ્ત ક.મી.
શુક્ર	૨૬	સુદ ૧૦	૮	૨૬	૬-૪૦	૫-૦૬
રવિ	૨૭	૧૧	૯	૨૭	૬-૪૧	૫-૦૫
રવિ	૨૮	૧૨	૧૦	૨૮	૬-૪૨	૫-૦૪
સોમ	૨૯	૧૩	૧૧	૨૯	૬-૪૩	૫-૦૩
મંગળ	૩૦	૧૪	૧૨	૩૦	૬-૪૪	૫-૦૨
બુધ	૩૧	૧૫	૧૩	૧	૬-૪૫	૫-૦૧
શુક્ર	૧	૧૬	૧૪	૨	૬-૪૬	૫-૦૦

નવા પુસ્તકો		આપુલની અને બીજી વાતો	
લોક માન્ય તીલક	૧ ૦	સોમાભાઈના કાવ્યો	૧ ૦
અદાર અને ગોપલ	૨ ૦	કુંભાર પાળ	૨ ૬
મુશીલાના પત્રો	૧ ૬	રખડુલોળી ભાગ ૧-૨ સેટની	૪ ૦
સોના કુસારી	૧ ૪	૩૫ છબીની	૧૦ ૦
નુતન બાળ સાહિત્ય		જુલોની ગંગા	૧ ૦
બાળકોને વિવિધ વિશયના ભણકાર		જુલુ દુઃખના સાથી વાતચી	૫ ૦
કરવા જે નરુ સાહિત્ય નિકળ્યું છે.		રાખની ઠબલી વાદી	૧ ૦
તે જરૂર બાળકોને વાંચવા આવે.		ઈતીહાસને અજવાળે ઈતીહાસીક વાતચી	૧ ૦
ઠેતકી રાણી	૧ ૦	જન્મતમાં જન્મવા જેવું	૧ ૦
અધેલાના પરાક્રમે	૧ ૬	બામરુ વોલે છે	૧ ૬
મુલાખ અને શિવરી	૨ ૩	છવનનો આનંદ	૭ ૬
ગોળીબારની મુસાફરી	૪ ૦	કુમાર રેવી લીલાવતી મુનસીફત	૩ ૦
સાબરમતી (નીબંધ)	૩ ૬	મુજવતનો નાથ	૧૨ ૦
દાસ્ય વિગેહ	૫ ૬	જય જોગનાથ	૧૦ ૬
રત્નજી (પુસ્તક)	૧ ૬	પાદલની પ્રભુતા	૬ ૦
નીશીંગળા નોવેલ	૫ ૦	કાકાની સરી	૧ ૦
પચાસ વર્ષ પછી નોવેલ	૭ ૬	વિરાજ વરુ	૪ ૦
કુલકુલ	૧ ૬	છવન જાગા	૧ ૦
રાષ્ટ્રપીતાનેચરણે	૪ ૦	અખરા ભા. ૧	૬ ૬
સંત કૌંસીસ	૨ ૦	છાવનદ	૭ ૬
પાન ગોરકી (પુસ્તક)	૩ ૦	કમ	૬ ૬
પંચગનીના પત્રો	૧ ૬	પુણીઆ	૬ ૬
નીશાળ ઉપયોગી પુસ્તકો		શીરીય	૭ ૬
સાહિત્ય પાઠાવલી		તીન-સંગી	૧ ૦
પુસ્તક પાંચક	૨ ૬	વરુસણી વીલા	૭ ૬
" સાતયુ	૨ ૩	જેલ આફ્રીસની બારી જેલ છવન	૫ ૦
દેશ દેશાવરમાં—મુગોળ	૩ ૦	ને ખ્યાલ આપતી નવલીકા	૫ ૦
આપણા દેશનો ઈતીહાસ	૧ ૬	સહાજકા	૫ ૦
ઇસખના પાત્રો ગધેલાની વાતચી	૧ ૬	દેશદીપક	૫ ૦
ને રમુજ સમદ	૧ ૬	નિરંજન	૫ ૦
બાળ શાસાયણ	૨ ૬	સોરકી સતે	૩ ૦
આવલાના પરાક્રમે	૩ ૦		
મુધા કાકા	૨ ૦		

C/O INDIAN OPINION,
P. Bag, Phoenix, Natal.

આ ઓફીસથી મળતાં પુસ્તકોનું સુચિપત્ર

વી. પી. ના ઝોરડરોને બીજકુલ ખાન દેવામાં નહિ આવે. ઝોરડર મોકલનારાઓએ ઝોરડર સાથે એક અથવા ચોરસ ઝોરડર મોકલવા મહેરબાની કરવી.

નેનેબર, 'ઇન્ડિયન ઓપિનિયન'

પુસ્તકો મળવાનું ઠેકાણું:— INDIAN OPINION, Phoenix, Natal.

ગાંધીજીનું સાહિત્ય	કંતીનાદ કાંતીકારી નોવેલ	
યાપક ધર્મ જાણના	૧૦	૦
ગાંધીજીનો સરકાર સાથે પત્રવ્યવહાર ૧૯૪૨ ની લડત વખતે થયેલો સંપૂર્ણ પત્ર વ્યવહાર	૭	૬
ગાંધીજીના સમાજસર્માં	૭	૦
ગાંધીવાદી આર્થિક યોજના	૩	૬
પુસ્તક શ્રેણી ગાંધીજી (વ. ઇશ્વર)	૧૨	૬
દીશેરલાલ મરાઠવાણીની કૃતિઓ		
ગાંધી વિચાર ડોકન ગાંધીજીના વિચારોને સ્પષ્ટ કરતું પુસ્તક	૨	૬
સૌપુસ્તક મર્યાદા આજ કલ અહીં, પુસ્તકમાં લેવાતી કૃતિ ઉપર પુછાતા પ્રશ્નોના જવાબરૂપે ને લેખો લખાયા છે તેનો સંગ્રહ	૨	૬
સર, રાધાકૃષ્ણનની કૃતિઓ		
નમો દીલોસોદીશના મદાન લેખક છે તેમના પુસ્તકો 'હિંદુ ધર્મ', 'સંસ્કૃતી ઉપર અજવાણી' પાડે છે.		
કલકત્તા, અથવા 'સંસ્કૃતીય' ભાષી	૨	૬
વેદની વિચાર ધારા વેદ ઉપરના તેમના આપણોનો સંગ્રહ	૫	૬
સુવાનેની સંસ્કાર સાધના	૬	૦
ધાર્મિક સાહિત્ય		
શ્રીમદભગવત ગીતા મોટા અક્ષરોએ સંસ્કૃતમાં	૭	૦
ધર્મસાના ચરિત્રો સતોના ચરિત્રો સંગ્રહ.	૨	૬
શ્રી યોજનાસીક આ વેદાંતથી ભરપૂર મધ્યને ઢળવો શ્રી, ન્દાનો શ્રી આમાં સુકથો છે.	૧૦	૦
વિકેરી સાહિત્ય		
અનકાર કાંસના વિખ્યાત લેખક અનાતોલની નોવેલ	૭	૬
યામા લેખક કપરી, એક સ્થાયન પત્રીત્રાટ 'ચિત્ર દોરતી નવલકથા	૧૦	૦
લોક નેતાઓના ચરિત્રો		
દયાનંદ સર્સ્વતી	૬	૦
આત્મ કથા ગાંધીજી	૭	૬
તેજ ચિત્રો આમા ગાંધીજી કૃષ્ણબજવાન, શીવાજી, આરી નેતાઓના જીવન વિશે લખેલું છે	૭	૬
કેરલીક ઉત્તમ નવલ કથાઓ		
નીરીજી'ના સુંદર વાર્તાઓ સંગ્રહ	૬	૬
આર્યાવાલી એક ઉત્તીકાસીક નવલ કથા	૧૨	૬
જનકેશ્વ કૃષ્ણાઓનો જાપમદ સંગ્રહ	૭	૦
પ્રેમાધ્યમ સા. ૧-૨ એક સુંદર સામાજીક નવલ કથા—જન્ને	૧૩	૦
ભાગની કીમત	૭	૬
ઉપાકાંત સુંદર નોવેલ	૭	૬
ઉન્નય નોવેલ	૬	૦
ઉપદાના કાંદા નોવેલ	૭	૬
સાંગેલાના સુર	૫	૦
ભગવાન મયલરોવ	૬	૦
કંતીનાદ કાંતીકારી નોવેલ	૭	૦
કલકત્તાની ઉત્તીકાસીક નોવેલ	૧૦	૦
કોલેજીયન કોલેજી જીવન જતાવતી નોવેલ	૮	૬
ખરબા બાપુ બાપુઓના જીવનને ઉપાદં પાઠવી નોવેલ	૮	૬
નોરમ આર્યા ગોરખની વાર્તાપરથી સ્વામિલ	૭	૦
યથેલી	૬	૬
ઝોરાની વાર્તા	૬	૦
જળ સમાધી નોવેલ	૮	૦
જીવનના અંધિરમાં: ઉત્તીકાસીકનવલકથા	૧૦	૦
જય સિદ્ધરાજ	૬	૬
જલજીવિત નોવેલ	૫	૦
દ્વિરીકની વાર્તા ન્દાની વાર્તાઓને સુંદર સંગ્રહ	૬	૬
ત્રણ અરુધુ બે ન્દાની વાર્તાઓનો સંગ્રહ	૬	૦
અજુદ ધારા	૮	૬
અધુરી વાર્તા	૧૦	૦
અખીલ ત્રીવેણી વાર્તાઓ	૨	૬
જીંદગી જીતવાની જરી છુટી	૧૨	૬
બીજી સાથી સા. ૧-૨ સાથે	૧૨	૦
નવલ કથાઓ		
અમારા બા. સ્વ. સ્ટુડન્ટના ગાંધી વિશે સુશીલા	૫	૬
નેયર અને વનમાળા પરીષદ લખેલ	૫	૬
બાળવાઓ પીતાની તસ્વીર આપરીક સહીક નેચ્ચ કોનોલીનીનું જીવન	૬	૬
રામ કલાધુરી	૮	૬
ઉભીવાદે	૮	૬
કાંદીયાવાદની ક'લ કથાઓ	૩	૦
કાંચ વધ	૧૦	૬
ગોરાન મોધમદ નવલકથા સા. ૧-૨ સેટની	૧૬	૦
ચણુતરો વાર્તા સંગ્રહ	૨	૬
ચિત્રલેખા	૮	૬
તજ્જબા સામ ૧-૨-૩ વાર્તાસંગ્રહ પ્રત્યેકની	૭	૦
હરીયાવાદ	૬	૬
હરીકનારાયણ સામ ૧-૨ સેવા સાચીનોવેલ સેટની	૧૬	૦
દોન કૃષ્ણ	૪	૬
હરીયાલાલ	૬	૬
નારી કંદય	૫	૬
નીલ રેખા	૬	૦
નીલ પ'ખી નારક	૩	૦
નીવેલીતા	૮	૦
મરીપ	૪	૬
માયકાલી સા. ૧-૨ સેટની	૬	૦
પિયારી	૮	૦
પાપક જવાણા	૮	૦
મહાત ધીરજી	૭	૬
પુરાતન જ્યોત	૫	૬
પ્રેમ અને પુલ સા. ૧-૨ સેટની	૧૬	૦
કુટેલા સુવર્ણ પાત્રો	૧૦	૦
અલિષ્કાર	૬	૦
બે ગીતો	૬	૬

Tel. Add: "Charotar" Telephone: 33-9885.

MANCHESTER TRADING

CO. LTD.

ESTABLISHED 1923

Wholesale Soft & Fancy Goods Merchants

&
Direct Importers.

47, Commissioner Street,
JOHANNESBURG.

LIFE INSURANCE

Are you adequately insured?

Have you provided for your dependants?

Prepare for the future

Life Insurance gives peace of mind for the unknown future.

Insure with "THE OLD MUTUAL" your friend for Life—
The S.A. Mutual Life Assurance Society, which has
best Bonus record in the WORLD.

Representative:—

DAYABHAI PATEL

P.O. Box 1760.
JOHANNESBURG.

Phones:— } Business 33-0711
} Residence 33-5961

DIAMONDS

QUERIDO DIAMOND Co.

48 Walter Wise's Building,
4th Floor Joubert Street, JOHANNESBURG
Tel. 22-3400. P.O. Box 3417

"SEE US WITHOUT OBLIGATION"

DIAMOND SPECIALISTS

OUR MOTTO: 'A SQUARE DEAL'

SPRINGBOK COLLEGE

P.O. BOX 8243,
JOHANNESBURG.

New and up-to-date courses for Standards
VI, VII, J.C., Senior Certificate and Matriculation.
Languages, Maths, Science, Physiology, Commerce,
History, Geography, Etc, Etc.

**ALL LECTURES DRAWN UP
BY EXPERTS.**

Write To-day For Full Particulars.
LOOK BEFORE YOU LEAP, BUT LEAP AHEAD
WITH THE SPRINGBOK.

PHONE 33-7944 P.O. BOX 4889.
TEL. ADDRESS: "ARVIND."

HEAD OFFICE:
409, KRUGER ST., LOUIS TRICHARDT.
PHONE 64. PO BOX 106.
TEL. ADD: "KANJEE."

H. K. GOKAL,

WHOLESALE

GENERAL MERCHANT AND DIRECT IMPORTER.

OUR MOTTO: "SERVICE THAT SATISFIES."

43 Market Street, JOHANNESBURG.

ફોન ૩૩-૭૯૪૪. બોક્સ ૪૮૮૯.
ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ: "અરવીન્ડ."

હેડ ઓફીસ:
૪૦૯, ક્રુગર સ્ટ્રીટ, લુઇસ ટ્રીચાર્ડ
ફોન: ૬૪. પી. એ. બોક્સ ૧૦૬
ટેલીગ્રાફીક એડ્રેસ: "કાન્જી"

એચ. કે. ગોકળ,

— ડાલસેલ વેપારી —

— જનરલ મરચન્ટ અને આયાત કરનાર —

૪૩ મારકેટ સ્ટ્રીટ, જોહાનીસબર્ગ.

BOOKS FOR SALE

MY LIFE AND MISSION—Swami Vivekananda	8	8	INDIA SPEAKING (Various contributions on economic, political, cultural and social problems of modern India)	15	0
INDIAN STATESMEN (Dewans and Prime Ministers With Portraits)	7	6	THE HEART OF HINDUSTAN—Sir S. Radhakrishnam	3	6
INDIAN JUDGES (Biographical and critical sketches with portraits)	7	6	MAHATMA GANDHI (The Man and his Mission, an enlarged and up to date edition of Gandhiji's life, —By various writers	5	0
TEMPLES, CHURCHES AND MOSQUES —Yakub Hasan	3	6	LIFE OF SRI RAMAKRISHNA	15	0
EMINENT AMERICANS WHOM INDIA SHOULD KNOW—Jabez T. Sunderland	11	0	SHAKESPEARE'S TRAGEDIES (King Lear, Macbeth, Hamlet and Othello—William Miller	3	6
THE KNIGHT ERRANT—Sita Chowdhury	8	6	SOVIET ATTITUDE TOWARDS CHINA Facts And Facts—Stanley Powell	7	6
THE BHAGAVAD GITA—The Lord's Song— (An English Translation)—Annie Besant	1	0	AMONG THE GREAT (Conversation with Romain Rolland, Mahatma Gandhi, Bertrand Russell, Rabindranath Tagore and Sri Aurobindo)—Dilip Kumar Roy	1	5 0
WHAT IS WRONG WITH INDIAN ECONOMIC LIFE? —Dr. V. K. R. V. Rao	3	0	TWO HISTORICAL TRIALS IN RED FORT —An account of the trial of the Officers of the I.N.A.	19	0
THE U.K.O.C. AND INDIA—A. N. Agarwala	5	6	GUIDE TO THE PROBLEM OF INDIA —R. Palme Dutt	6	6
OUR INDIA (Children's stories by various writers, illustrated) —Minoo Massani	2	6	WHY CRIPPS FAILED (Documented account from the Indian Nationalist point of view)—M. Subrahmanyam	2	6
COTTAGE INDUSTRIES AND THEIR ROLE IN INDIAN ECONOMY—Prof. Rao	2	6	GANDHI-JINNAH TALKS (Text of Correspondence and other relevant matter)	2	
SHAW—WELLS—KEYNES ON STALIN—WELLS TALK (Verbatim Record)	3	6	INDIAN SCIENTISTS (Biographical Sketches. An account of their researches, discoveries and inventions	7	6
GOLDEN NUMBER OF "INDIAN OPINION", 1914 (Souvenir of the Passive Resistance Movement in S.A., 1906-1914)	4	0	A SHORT LIFE OF SWAMI VIVEKANANDA	2	6
THE DHAMMAPADA OR THE WAY OF TRUTH	1	3	A SHORT LIFE OF SRI RAMAKRISHNA	2	6
THE DELIVERANCE (A picture of the palpitating life of the joint family)	8	0	PRACTICE AND PRECEPTS OF JESUS —J. C. Kumarappa	3	6
SATYAGRAHA IN SOUTH AFRICA—M. K. Gandhi	11	0	LIFE AND GOSPEL OF VIVEKANANDA —Romain Rolland	13	6
SEVEN MONTHS WITH MAHATMA GANDHI Being an inside view of the Non-co-operation Movement (1921-22)—Krisnadas	8	0	WOMEN AND SOCIAL INJUSTICE—M. K. Gandhi	10	0
ROLLAND AND TAGORE, Letters of two eminent writers	8	6	GANDHIJI'S CORRESPONDENCE WITH THE GOVERNMENT (1922-44)—M. K. Gandhi	5	9
GANDHIJI AS WE KNOW HIM—Intimate and delightful incidents by various writers	8	0	THE STORY OF MY EXPERIMENTS WITH TRUTH —M. K. Gandhi	15	0
PUBLIC FINANCE AND OUR POVERTY —J. C. Kumarappa	3	6	CHRISTIAN MISSIONS IN INDIA (Their place in India)—M. K. Gandhi	5	0
TALES OF BENGAL—Santa Chatterjee and Sita Chatterjee	7	0	STORY OF SATABA—Major B. D. Basu, (I.M.S.)	15	0
HISTORY OF THE REIGN OF SHAH ALUM —W. Franklin	7	6	GANDHI AND GANDHISM (A remarkable study of Gandhi showing the methods and principles, Volumes I and II—B. Pattabhi Sitaramayya, both	15	0
THE LIFE OF RAMAKRISHNA—An exhaustive account of the Master's wonderful life—Romain Rolland	7	6	INDIAN CHRISTIANS (Biographical and critical sketches of poets, publicists of the Church)	7	6
INDIAN STATES' PROBLEM (Gandhiji's Writings and Utterances)—M. K. Gandhi	10	0	THE STORY OF BARDOLI—Mahadev L. Sai	6	0
FOUNDATIONS OF PEACE (Critical study of the conditions which precipitated two world wars—K. T. Shah	15	0	NON-VIOLENCE IN PEACE AND WAR. —M. K. Gandhi	17	6
BAPU—MY MOTHER—Manubehn Gandhi	2	0	TALES FROM SANSKRIT DRAMATISTS (The famous plays of Bhasa, Sudraka, Kalidasa, Sri Harsha, Bhavabhuti and Visakhadatta)	5	0
			INDIAN TALES OF—Fun, Folly and Folk lore	5	0
			FAMOUS PARSIS	7	6

Obtainable from:

“INDIAN OPINION”

P/Bag, Phoenix, Natal